75STE JAARGANG No. 9839 WOENSDAG 11 JUNI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Gemeenteraadsverkiezingen in Algerië worden niet uitgesteld

De Gaulle niet bereid te buigen voor motie van Algerijns comité

Begin van conflict tussen extremisten en regering?

Parijs. — Premier De Gaulle zal de politiek die hij ten aanzien van Algerië heeft ontvouwd, vastberaden ten uitvoer leggen en de aangekondigde gemeenteraadsverkiezingen zullen deze zomer worden gehouden. Dit heeft een woordvoerder van de eerste-minister te Parijs verklaard naar aanleiding van een resolutie van het comité voor openbaar welzijn voor geheel Algerië, waarin genoemde verkiezingen „Voortijdig en gevaarlijk" worden genoemd, als zij voor het referendum op vijf oktober zouden worden gehouden.

De woordvoerder van het comité heeft verklaard, dat de resolutie geen „oorlogsverklaring en geen uitdaging aan generaal De Gaulle" betekende. Volgens hem vloeide de motie voort uit „de functie van het comité om de wensen van de bevolking ten aanzien van besluiten, die het leven van de Natie betreffen, kenbaar te maken".

De woordvoerder van premier De Gaulle verklaarde dat de regering nooit had gezegd, dat de gemeenteraadsverkiezingen „binnen een maand" zouden worden gehouden. Wel verwachtte hij, dat de verkiezingen zouden plaats vinden voor de volksstemming over de beoogde grondwetswijzigingen.

In sommige politieke kringen te Parijs ziet men in de in Algiers aanvaarde resolutie de inleiding tot een conflict tussen De Gaulle en de extremisten in het comité voor openbaar welzijn. De premier schijnt het gebeurde echter niet zo zwaar te nemen. Hij zou hebben gesproken van een „verschil van mening dat in een Democratie geoorloofd is". Hij behoefde echter het standpunt van de andere partij niet te stellen.

De dinsdag door het Algerijnse comité van openbaar welzijn ondernomen actie wordt te Algiers echter gezien als het begin van het verwachte „tweede stadium" van de Algerijnse beweging, die in eerste aanleg heeft geleid tot het aftreden van de regering-Pflimlin.

In dit tweede stadium zou worden gestreefd naar het te Parijs instaleren van een wezenlijke regering van openbaar welzijn" en het „omverwerpen van het stelsel der politieke partijen", hetgeen klaarblijkelijk moet worden gevolgd door de instelling van een soort corporatieve staat.

Generaal De Gaulle heeft het volgend telegram gezonden aan generaal Salan:

„Naar aanleiding van het ongelukkige en ontijdige incident, veroorzaakt door de voorbarige motie van het comité voor openbaar welzijn van Algiers, herinner ik U eraan, dat dit comité geen ander recht en geen andere rol heeft dan onder Uw toezicht de mening van zijn leden kenbaar te maken.

Het rechtmatig gezag en gijzelf moet niet deelnemen aan hetgeen dit comité of welke andere politieke organisatie ook wil kenbaar maken of verzoeken, aldus De Gaulle.

Anderzijds moet de betrokkenen het begrip worden bijgebracht, dat de nationale taak, die ik met mijn regering op mij genomen heb, kalmte vereist en een oprechte aanhankelijkheid van allen, die mij helpen de nationale eenheid, integriteit en onafhankelijkheid te redden", aldus het telegram.

Hoewel in het officiële communiqué, dat na de Franse kabinetsvergadering van vanmorgen werd uitgegeven, hiervan geen melding maakte, zijn op deze vergadering ook Algerijnse zaken besproken, zo heeft de woordvoerder der regering, Malraux, bekendgemaakt. Generaal De Gaulle stelde de raad op de hoogte van de situatie in Algerije en verschillende ministers verzochten om nadere inlichtingen.

Met betrekking tot de boodschap van het comité voor openbaar welzijn van Algiers, die aanleiding was voor het telegram van De Gaulle aan generaal Salan, zeide Malraux, dat te Parijs de neiging bestaat om aan de motie van het comité voor openbaar welzijn een belang te hechten, dat er te Algiers niet aan hecht.

Op de vraag, of disciplinaire maatregelen zouden worden genomen ten aanzien van de militaire leden van het comité voor openbaar welzijn van Algerije, antwoordde Malraux, dat alleen generaal Salan bevoegdheid heeft om eventueel maatregelen van deze aard te nemen en dat wat betreft de burgerlijke leden volledige vrijheid van meningsuiting bestaat.

Delegatie van Algerijnse Comité in Parijs aangekomen

Parijs. — Een delegatie van acht leden van het Algerijnse comité voor openbaar welzijn, onder leiding van de voormalige parachutistenofficier Pierre Lagaillarde, is woensdagochtend in Parijs aangekomen.

Lagaillarde, voorzitter van de Algerijnse studentenverenigingen, speelde een belangrijke rol in de opstand van 13 mei in Algiers, welke leidde tot de vorming van het comité voor openbaar welzijn.

Leon Delbeque, vice-voorzitter van het comité voor openbaar welzijn voor geheel Algerië, is dinsdagavond in de Franse hoofdstad aangekomen, waar hij kort zal blijven.

DULLES begin juli naar PARIJS

Parijs. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, wordt in het begin van de volgende maand — tegen de 6e juli — in Parijs verwacht. Dit heeft een woordvoerder van de Franse regering woensdagochtend medegedeeld.

„Le Figaro" bezorgd over groei van Comité's voor openbaar welzijn

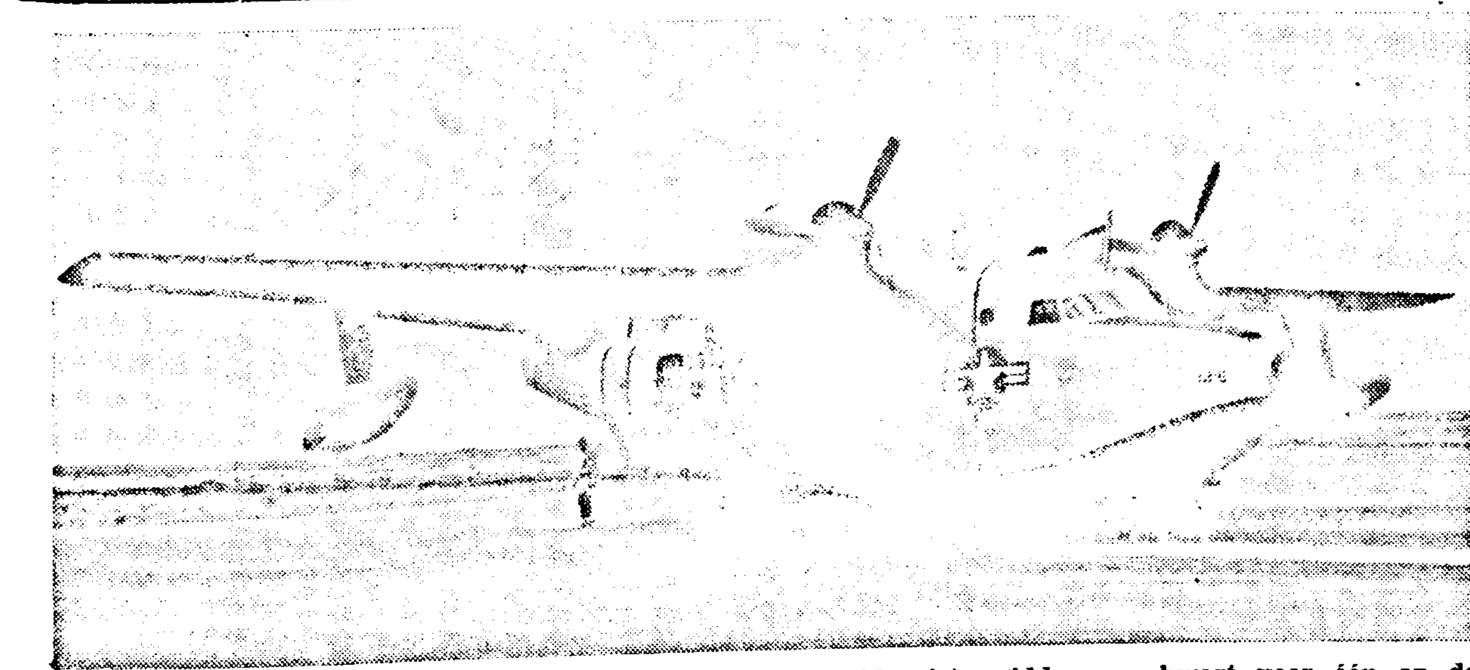
Parijs. — Het Franse conservatieve blad „Le Figaro" geeft uiting aan zijn bezorgdheid over de houding van de comité's voor openbaar welzijn, die generaal De Gaulle hebben geholpen weer aan de macht te komen.

De beweging voor openbaar welzijn blijft zich uitbreiden, aldus het blad. Vele woordvoerders van de comités hebben verklaard generaal De Gaulle te zullen helpen bij zijn vernieuwingswerk.

De minister-president moet duidelijk maken of hij deze ijver goedkeurt of niet, zo meent het blad.

Indien de beweging een middel is om druk te oefenen en het beleid van de regering-De Gaulle in een bepaalde richting te drijven, willen wij graag weten wat die richting is en wie de leiding heeft", aldus „Le Figaro".

Het communistische blad „l'Humanité" schrijft, dat het fascisme, dat niet genoeg steun heeft onder het volk, probeert de overwinning te behalen door een totalitair van comité's voor openbaar welzijn onder bescherming van de dictatuur.

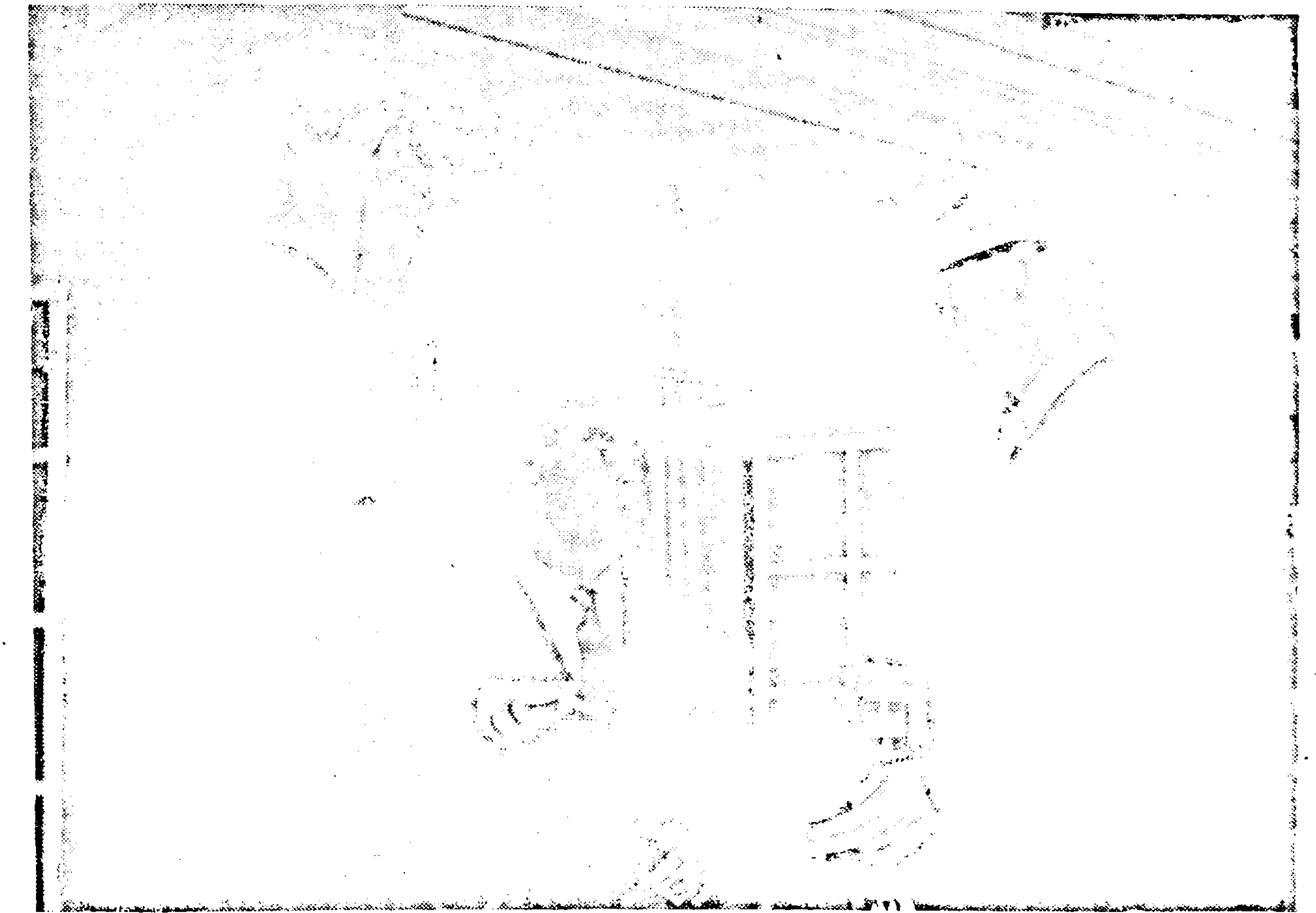
Het Amerikaanse amphibie-vliegtuig op bovenstaande foto landde gistermiddag om kwart voor één op de Albert Plesman Luchthaven. Het vliegtuig deed Curaçao aan om benzine te tanken en is inmiddels reeds vertrokken.

Minister LAMPE deze week naar Curacao

Willemstad. — De gevolmachtigde minister van de Nederlandse Antillen in Nederland de heer W. F. M. Lampe, zal zich op verzoek der regering op vrijdag a.s. voor het voeren van belangrijke dienst besprekingen naar de Nederlandse Antillen begeven.

—:—

Geneve. — Het hoofdbureau der wereldgezondheidsorganisatie te Geneve heeft medegedeeld deze week twee miljoen doses entstof tegen pokken naar Pakistan te hebben gezonden. Volgens voorlopige cijfers hebben zich in Pakistan meer dan 35.000 gevallen van pokken voorgedaan, die aan bijna 16.000 personen het leven hebben gekost.

Maandagmiddag arriveerde te Curaçao voor een kort oriënterend bezoek, met het lijntoestel uit New York, ir L. E. J. Brouwer, een der direkteuren van de Koninklijke/Shell Groep.

De heer en mevr. Brouwer vertrokken hedenmorgen naar Colombia en zij zullen, alvorens naar Nederland terug te keren, aansluitend hierop nog enige andere Zuidamerikaanse landen bezoeken.

Dinsdagavond vond ter gelegenheid van dit bezoek ten huize van ir J. G. A. M. Biermann, direkteur der N.V. Curaçaosche Petroleum Industrie Mij./Curaçaosche Scheepvaart Mij., voor een klein gezelschap uit gouvernements-, stads- en marinekringen en een aantal genodigden uit de olie-gemeenschap een cocktailparty plaats. Z.E. de Gouverneur en mevr. Speekenbrink, minister-president E. Jonckheer, Statenvoorzitter R. J. Isa, commandeur H. A. W Goossens, alsmede de beide adjunct-direkteuren der N.V. C.P.I.M./C.S.M, de heren Van Wordragen en Janssen van Raay, en hun echtgenoten bevonden zich onder de aanwezigen.

Op de foto, die tijdens deze cocktail-party genomen werd, ziet men v.l.n.r. ir Biermann, mr Povel en ir Brouwer.

Ernstige onlusten tussen Grieken en Turken te LIMASSOL

Turkse troepen concentraties aan kust van Anatolie?

Nicosia. — Talrijke personen zijn vandaag gewond tijdens een ernstig handgemeen, dat zich tussen Grieken en Turken te Limassol, een havenstad in het zuiden van Cyprus, voordeed. De Veiligheidstroepen maakten gebruik van traangas om de vechtersbazen te verspreiden. Het uitgaansverbod wordt gehandhaafd.

De Griekse bewoners van het dorp Lefka, in het Westen van Cyprus, zijn begonnen de plaats te verlaten als gevolg van de Turkse aanvallen op Griekse winkels. Het overgrote merendeel van de inwoners is van Turkse afkomst.

Elders zijn pamfletten verschenen, getekend door de Grieks-cypriotische leider Dighenis, waarin de Grieken wordt verzekerd, dat men gereed is om aan elke eventuele Turkse aanval het hoofd te bieden. „Indien gouverneur Foot niet in staat is de Turken een halt toe te roepen, aldus de pamfletten, zijn wij bereid deze taak op ons te nemen. Ons geduld is ten einde".

De Griekse bevolking van Cyprus zet haar algemene staking uit protest tegen de Turkse aanvallen inmiddels voort. De spanning drukt zwaar op het leven op het eiland en wordt gevoed door onrustbarende geruchten, die de ronde blijven doen en waarvan de juistheid niet kan worden gecontroleerd.

De Griekse pers weet te melden dat de Turkse regering troepen samen trekt aan de kust van Anatolië, het gebied in Klein-Azië dat tegenover Cyprus ligt.

De Turken willen zoals bekend dat Cyprus verdeeld wordt in een Turks en een Grieks deel. De Grieken gaan hier echter niet mee akkoord.

Het blad „Apoyematini" zegt dat de Griekse autoriteiten alle nodige voorzorgsmaatregelen hebben getroffen en dat zij uitstekend op de hoogte zijn van de posities en de sterkte van de Turkse troepen in genoemd gebied.

De Turkse minister van buitenlandse zaken, Zorlu, heeft bij de Britse ambassadeur te Ankara, Sir James Bowker, geprotesteerd tegen „aanvallen van Grieken op Turkse cyprioten" sedert zaterdag jl. dit heeft een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken dinsdag meegedeeld.

„Wij hebben de toestand goed in de hand", zo heeft de gouverneur van Cyprus, Sir Hugh Foot, verklaard.

Hij deelde in een officieel communiqué mede, dat de veiligheidstroepen alle maatregelen hebben genomen en zullen nemen om de rust te herstellen. Het gouvernement, aldus Foot, zal niet aarzelen de meest drastische methoden te gebruiken om een herhaling van de gewelddaden te verhinderen en de orde te herstellen.

In de Turkse Moskee te Larnaca, op Cyprus, is een grote hoeveelheid wapens, bommen en springstoffen ontdekt.

Toeristenconferentie te HAVANA

In plaats van concurrentie streven naar samenwerking op TOERISTEN GEBIED

Paramaribo. — Zoals reeds eerder vermeld werd Suriname op de kortgeleden te Havana gehouden Caribbean Tourist Association-conferentie vertegenwoordigd door de heren J. F. D. Haenen en mr. C. C. De Rooy.

Tegenover het dagblad „Suriname" verklaarde Mr. De Rooy dat het hoofdthema van de conferentie was de noodzaak het Caraibisch gebied als geheel te verkopen aan het Amerikaanse publiek, dat met ruim 80 miljoen potentiele bezoekers een enorme markt vormt. Derhalve wordt gestreefd naar cooperatie en samenwerking van alle betrokken landen i.p.v. concurrentie. Verder naar een verbetering van hotelaccomodatie, wegen, vliegvelden, enz.

Met nadruk werd erop gewezen dat de straalvliegtuigen een snelle toeneming van het toerisme zullen veroorzaken. Van groot belang voor de Caribbean zal eveneens zijn de ASTA-conferentie, die in 1959 te Havana zal worden gehouden. De diverse gebieden zullen hiervan gebruik kunnen maken om groepen van Travel Agents kennis te laten maken met hun land.

Verder is in studie de oprichting van een Caraibisch Travel Center in New York, dat de bedoeling heeft alle vertegenwoordigers van de CTA-landen in een gebouw bijeen te brengen.

Wat het Amerikaanse toeristenbezoek betreft zij nog vermeld dat van 1947 t/m 1956 het bedrag dat de Amerikanen in het buitenland besteden — exclusief reiskosten — gestegen is van 573 miljoen dollar tot 1275 miljoen dollar. Hiervan werd 130 miljoen dollar of tien procent in de Caribbean besteed. Verwacht wordt dat het in de komende vijf jaar zal verdubbelen om nog voor 1970 een totaal van 500 miljoen dollar te bereiken.

DR. DREES gaf sein tot aanvang van werkzaamheden tot Europoort

Toekomstige zeehavens op eiland ROZENBURG zullen zeer grote schepen kunnen ontvangen

Rotterdam. — Met het in werking stellen van een sirene heeft de minister-president, dr W. Drees, het sein gegeven voor de aanvang van de werkzaamheden voor Europoort, de toekomstige zeehavens voor zeer grote schepen op de westpunt van het eiland Rozenburg.

De direkteur van het Gemeentelijk Havenbedrijf, ir N. Th. Koomans, belichtte de economische achtergrond van het Plan-Europoort. Hij wees er op, dat de noodzakelijke industrialisatie van West-Europa na de oorlog leidde tot een stijgend verbruik van staal en energie, een blijvende ontwikkeling neemt men, met als onmiddellijk gevolg een toenemende import van ertsen, aardolie en Amerikaanse kolen.

Gezien het weer is gedurende vijf maanden de verscheping van ertsen in Canada en labrador niet mogelijk, zodat er behoefte is aan een buffer-voorraad, bij voorkeur aan de kust in het verbruiksgebied. Het gebruik van grote schepen voor de transporten leidt tot aanmerkelijke verlaging van de transportkosten.

Een belangrijk deel van de goederenstroom is gericht op het havengebied van de Nieuwe Waterweg, de mond van de Rijn. Er is nog ruimte op de Rijn, waarvan door pijpleidingen en Rijn, waarvan de capaciteit nog zal toeduwvaart de capaciteit nog zal toenemen. Hij wees op de plaats van Rotterdam bij de distributie van deze goederen en andere. Het gaat niet alleen om verkeersdiensten. De plaatsen waar de goederen van verkeersmiddel wisselen, bieden vestigingsmogelijkheden voor basis-industrieën, die weer andere aantrekken.

Het bijna geheel uitgegeven Botlekgebied kan volgens spreker geen uitkomst meer bieden en dit leidt tot de aanleg van het nieuwe havencomplex, dat in 1961 plaats moet kunnen bieden aan schepen van 30.000 tot 70.000 ton deadweight met een diepgang van 42 tot 43 voet. Vier jaar later moeten schepen van 30.000 à 100.000 ton deadweight met een diepgang van 46 tot 48 voet binnen kunnen komen. In de tweede fase krijgt Europoort een eigen toegang van zee uit. in eerste instantie een aangelegenheid van het Rijk.

Het ontvangen en opslaan van aardolieprodukten, waarvoor een deel van Europoort bestemd is, heeft een commerciële achtergrond gekregen door oprichting in april jl. van de Rotterdam-Rijn-pijpleiding Maatschappij. Shell, Caltex en Esso, die tezamen een raffinagecapaciteit van 23 of 24 miljoen ton olie zullen hebben, zullen van deze ontvangstmogelijkheden profiteren. Voor een hoogovenbedrijf c.a. en ertsopslag worden studies gemaakt en onderhandelingen gevoerd.

K.N.V.B.-bekercompetitie

Den Haag. — Voor de bekercompetitie van de KNVB zijn twee wedstrijden gespeeld. Feijenoord won met 2-1 van RCH en Wageningen versloeg NAC met 3-2.

De colorado-kever, de zo zeer gevreesde aardappelvijand, heeft zich weer trouw gemeld aan de Nederlandse kust. In Scheveningen is ook nu weer de schooljeugd ingeschakeld bij het verzamelen van de gevaarlijke insekten.

Inbraken

Willemstad. — In een winkeltje aan de Weg naar Welgelegen werd een inbraak gepleegd. Wat etenswaren en enige pakjes sigaretten zijn ontvreemd.

In een autobedrijf aan de Schottegatweg Oost is een inbraak gepleegd. Via een raampje is men naar binnen geklommen en uit een laadje van een schrijfbureau is ƒ 100,— ontvreemd

Uit een slaapkamer aan de Arowakenweg is een bedrag van ƒ 225,— weggehaald.

Geslaagd

Willemstad. — De familie Wilfrido Simon alhier ontving uit Nederland bericht, dat Richard Donald Simon slaagde voor de onderwijzersakte.

De familie Wiebers ontving telegrafisch bericht, dat Orlando Wiebers te Nijmegen voor de akte derde rang onderwijzer slaagde.

Aanrijdingen

Willemstad. — De Verkeersafdeling behandelde gisteren 7 aanrijdingen met een totale schade van ƒ 1275,—.

Politie Journaal

Willemstad. — De politie verleende gisteren in totaal 13 maal assistentie en deelde 4 p.v.'s uit.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Hieronder volgt de lijst der gevonden voorwerpen over het tijdvak van 2 tot en met 8 juni 1958: 1 nieuwe binnen- en buitenland van een Scooter; 1 zwart notitieboekje over het jaar 1957; 1 schoolbuskaart over juni t.n.v. **Mayra Thijssen**, Idaweg 9, Marchena; 1 fluit; 1sleutelketting, w.a. 1 huissleutel en plaatje met bidprentjes.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-A.

Passagierslijst „Oranje Nassau"

Willemstad. — Onderstaand volgt de passagierslijst van het ms. „Oranje Nassau", dat o.o.v. 21 juni a.s. te Curaçao wordt verwacht.

Passagiers met bestemming Curaçao: Mevr. P. W. Hendrikse-van Gorp; Mevr. M. Lanz-Stok en 2 kinderen; Hr. en Mevr. P. W. K. Zuiderent en dochter; Hr. en Mevr. J. Verhoeven-Meijer en 3 kinderen; Mevr. M. Deyere-v.d. Linden; Mevr. I. C. Wansing-Post en 2 kinderen; Mej. F. Weddepohl; Mevr. A. J. M. Vossen-van Gaal en 2 kinderen; Mevr. A. A. Hoenderdos-Oerlemans; Mevr. E. Schouten-de Ruiter en zoon; Hr. en Mevr. J. A. L. Kuypers en zoontje; Hr. J. van den Braber; Hr. C. van Wijngaarden; Mevr. L. E. van Hardeveld en 3 kinderen; Hr. J. Kuitenga; Mevr. W. H. J. T. Asselberg-Willems en dochtertje; Mevr. V. M. v.d. Schoor-Wiersma en dochtertje; Mevr. E. M. Wibiër-Groenewege en 3 kinderen; Hr. en Mevr. W. J. Boutelle-Klooster; Mevr. G. M. Berndsen-Verbeek en 3 kinderen; 24 man Kon. Marine.

Passagiers met bestemming Aruba:

Hr. en Mevr. D. van Ginkel-van Lier en 3 kinderen; Hr. en Mevr. A. W. Verstraate-de Abreu.

AGENDA

West-End:
„Vrouwen in boeien" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia:
„The Gang Busters" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
Geen voorstelling.
Caribe:
„Doctor at Large" om 8 uur.
J. P. F.—Nieuws

Hedenavond om 20.15 uur Canasta drive o.l.v. de Canasta afdeling. Introductie toegestaan.
Muziek Ver. Emmastad.
Hedenavond om 20.30 uur platenavond in de Shell-Golf-Club.
Filmliga Curaçao.
Herhaling van het programma van 4 juni (V.G.K.S. voorstelling).
Baseball

A.s. donderdagavond om half acht Sta. Rosa Indians v.s. Lucky Strike in het Rifstadion.

Wit Gele Kruis:

Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35747:

VAN HET FILMDOEK

„VROUWEN IN BOEIEN"

Hedenavond draait er in het West End-theater de Franse film „Vrouwen in Boeien", met in de hoofdrollen Sarita Montiel, Miro Slava en Katy Jurado. De film handelt over een meisje, Evangelina, dat getrouwd is, doch door haar ex-verloofde, die nu in narcotische middelen handelt, wordt gechanteerd Als zij hem geen geld geeft, dan zal hij haar man een stel oude brieven van vroeger toesturen. Voor dit dreigement buigt Evangelina en spreekt een plaats af, waar ze het geld kan overhandigen. Als ze dit wil doen, komt de vrouw van de zwarthandelaar Dora op het toneel en schiet haar man neer. Beide vrouwen vluchtten, doch Evangelina laat haar handschoen achter en wordt door de politie gegrepen en als de dader aangewezen. De schuldige Dora komt er ook niet goedkoop van af, want zij wordt gevangen gezet wegens het verbergen van verdovende middelen.

De beide vrouwen ontmoeten elkaar dan in de gevangenis, de een terecht, de ander ten onrechte. Dora in verwachting, verafschuwt het kind reeds voor de geboorte, omdat het in de gevangenis geboren moet worden. Doch als het kind geboren wordt, treedt de moederliefde naar voren en hecht ze zich aan het kind Als een der gevangenen probeert het kind te doden, en Evangelina haar hierin hindert, raken Evangelina en Dora weer bevriend en gaan zelfs een poging op touw zetten om te vluchten. Tijdens deze poging wordt Dora dodelijk gewond, doch voordat ze sterft, zegt ze, dat zij de moordenares van haar man is, waardoor Evangelina wordt vrijgelaten. Ze neemt echter de dochter van Dora mee naar huis. Een film, waarin het zachte moederhart een hartig woordje meespreekt.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:

Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. A. Ossenkopp, Alablancaweg 29 Damacor tel: 36118
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst.
J. A. Mensink tel: 3270

C.S.M.

Rederij.
E. van der Werf tel: 3101
Scheepsagentschap
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8. 00 — 8.00
E. van der Werf tel: 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498
Theater Asiento
Zie V.G.K.S. berichten.

Tekort op Nederl. handelsbalans gehalveerd

Den Haag. — De Nederlandse minister van economische zaken, prof dr. J. Zijlstra, heeft tijdens de behandeling van zijn begroting in de eerste kamer verklaard, dat aan de toestand van overspanning en overbesteding een einde is gekomen. Het tekort op de handelsbalans werd gehalveerd. De spanning op de arbeidsmarkt (door tekort aan mensen) is verdwenen. De gemiddelde kosten van levensonderhoud zijn nog wel hoog maar blijven stabiel. Dit jaar kan op de betalingsbalans een overschot worden verwacht van anderhalf miljard gulden.

De minister waarschuwde er voor, dat men uit dit alles niet de conclusie mag trekken, dat men nu in Nederland overschotten aan het vormen is, die snel kunnen worden besteed. „Wij doen niet anders," aldus prof. Zijlstra, „dan het in vorige jaren ontstane gat vullen.

Het volle pond geven, Mr. DEBROT!

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

In de wekelijkse rubriek „Gezien door een Antilliaan", welke gesierd wordt door het enigszins gecoupeerde portret van mijn goede vriend Debrot (zodat ik moet aannemen, dat hij de bedoelde Antilliaan is) heeft de schrijver zaterdag jl. een ernstige misslag begaan.

In een „schriftelijk debat" komt het niet van pas, dat men de tegenstander slechts gedeeltelijk aanhaalt en dan ingaat op zo'n uit zijn verband gerukt gedeelte.

Een dergelijke handelwijze is niet billijk, noch tegenover de lezers van het blad, die aldus verkeerd worden voorgelicht, noch tegenover degene, wiens mening men bestrijdt.

In het bedoelde stukje haalt mr Debrot een zinsnede aan uit het C.O.P. pamflet nr 3 van 31 mei jl. zonder de betrokken passage recht te doen wedervaren door het verband te laten zien.

Hij geeft de lezers van de „Amigoe" slechts het volgende uittreksel: „noch in de Staten, noch in de eilandsraden speelt de godsdienst ooit een rol" om daarna over te gaan tot een lange beschouwing over de rol van hoge religieuze waarden in de politiek. Met deze beschouwing ben ik het in het algemeen eens: waar zouden de Antillen heengaan als de Staten en eilandsraden zonder deze waarden hun weg zochten?

Voor de lezer van de „Amigoe" is het uit zijn verband rukken van de passage uit het C.O.P.-pamflet extra verwarrend, daar de redaktie van de „Amigoe" gemeend heeft ons pamflet niet in haar krant te kunnen verspreiden, zodat een onpartijdige beschouwing door ongeinteresseerde lezers al buitengewoon moeilijk wordt.

Ten behoeve van die lezers moge hier bedoelde passage volgen:

„Op het K.V.P.-banket, dat deze partij op 17 mei jl. gehouden heeft, legde mr I. C. Debrot er volgens de „Amigoe" de nadruk op, dat „de K.V.P. geen kerkelijke partij of kerkelijke organisatie is; maar wel een politieke organisatie, gefundeerd in katholieke beginselen."

Mr Debrot sprak hiermede een waar woord. Te meer waar, omdat de betekenis van zijn woorden veel dieper gaat, dan de oppervlakkige toehoorder vermoeden zou.

De K.V.P. in Nederland is óók geen kerkelijke partij of kerkelijke organisatie, maar de band tussen kerk en partij is toch wel zo sterk, dat bijna alle katholieke Nederlanders op de K.V.P. stemmen. Bij de jongste verkiezingen is dit opnieuw gebleken

Wat is dus het verschil tussen de K.V.P. op Curaçao en de K.V.P. in Nederland?

Dat de, voor 90% katholieke, bevolking zich volkomen vrij voelt om op welke partij dan ook te stemmen en de K.V.P. nooit kan rekenen op 90% van de Curaçaoënaars.

Dit is zo'n fundamenteel verschil dat de K.V.P. alhier, als copie van de Nederlandse partij, gedoemd is op den duur te verdwijnen.

Alle andere partijen tellen goede katholieken onder haar leden; noch in de Staten noch in eilandsraden speelt de godsdienst ooit een rol.

Principiële debatten met katholieke beginselen tot onderwerp worden nooit gehouden.

Hoe kan enig beginsel voorwerp van verschil uitmaken, als 90% van de bevolking het over de beginselen eens is?"

Ik geloof, dat het bovenstaande in zijn geheel wel duidelijk maakt, wat met het door mr Debrot aangehaald gedeelte bedoeld wordt.

Maar laten wij de zaak eens omdraaien. Waarom toont mr Debrot in zijn artikeltje niet aan, dat er in het verleden wèl behoefte geweest is aan het houden van principiële debatten met katholieke beginselen tot onderwerp. M.a.w. dat er dus vóór- en tégenstanders van enig katholiek beginsel waren en dat het dus maar goed was, dat iemand deze katholieke beginselen kon verdedigen. In de bijna acht jaren, dat ik in de Staten zit, heb ik zo'n debat nooit meegemaakt.

Wèl heeft mr Debrot menigmaal uit katholieke beginselen een of ander onderwerp behandeld; met beleefdheid werden zijn betogen aangehoord; de meeste Statenleden waren het immers met hem, wat de beginselen betreft althans, eens. Aan enig debat bleek nooit behoefte.

Mr Debrot noemt wel enige onderwerpen, maar slaat m.i. toch de plank mis. De gelijkstelling van openbaar en bijzonder onderwijs bv. is in de wet vastgelegd en door de Staten nooit ontkend. Over het beginsel is iedereen het blijkbaar eens. Slechts bestaan er van tijd tot tijd moeilijkheden over de uitvoering van het beginsel, maar mr Debrot kan toch waarlijk niet volhouden, dat er in de Staten behoefte zou zijn aan een strijd voor het beginsel van de gelijkstelling! En mocht die strijd noodzakelijk zijn, dan heeft hij mijn volle steun.

Mr Debrot schrijft: „Zou het immers, wanneer onze hogere religieuze waarden een rol speelden in de politiek, mogelijk zijn dat wij nog steeds de twijfelachtige eer genieten van die bekende en ten hemelschreiende inrichting achter Hato?"

Het verbaast mij, eerlijk gezegd, dat mr Debrot in dit verband zijn stokpaardje durft beklimmen. Want als hij deze zaak werkelijk zo ernstig inziet, waarom is hij dan de vorige regering blijven steunen, toen dit onderwerp acuut was? Weegt zijn beginsel niet zo zwaar, als in de regering een vertegenwoordiger van zijn partij opgenomen is? Misschien was de C.O.P. dan toch beginselvaster, toen zij de huidige regering verliet, toen de pesrvrijheid werd aangerand....

P. van der Hoeven

(Naschrift. — De heer mr I. C. Debrot tekent hierbij — wederom gezien door een Antilliaan — het volgende aan:

Beginnende bij het slot en vandaar het stuk doornemende, kan ik het volgende stellen.

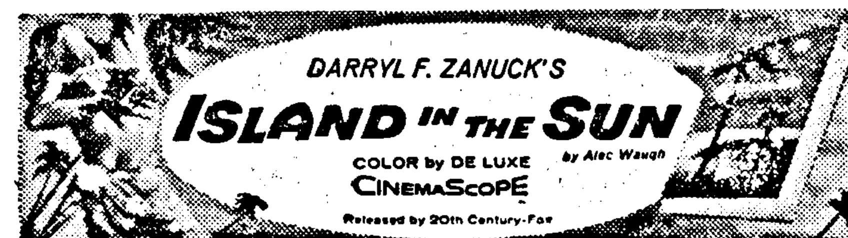
1. In geen geval is het uit de DP-regering treden van de COP het bewijs van enig beginsel, eerder aanwijzing van een zeker opportunisme. Bovendien was het moment en was het effekt nihil.

2. Het mag bekend worden verondersteld, dat de inrichting achter Hato, tot stand gekomen is onder het koloniaal regime. Toen de regering door de KVP gesteund optrad, kwam zij voor een fait accompli. Bekend zijn ook de eindeloze pogingen dezerzijds om die inrichting te doen verdwijnen. Dat deze pogingen niet met de gewenste resultaten zijn bekroond, lag heus **niet** aan mij, maar eerder aan degenen, die daartoe niet wilden medewerken. Wel werd succes geboekt door de UNA en de KVP t.a.v. Aruba, waar dank zij tijdige akties, het gelukkig niet gekomen is tot een soortgelijke inrichting.

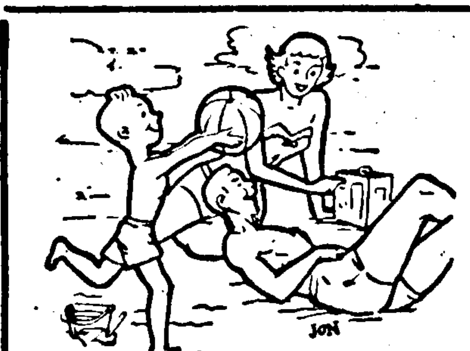
3. Ten onrechte ziet mijn geachte collega-statenlid en goede vriend Piet v.d. Hoeven een „schriftelijk debat" in mijn antilliaantjes. Niets is minder waar. Met opzet zijn er namen noch partijen genoemd. Slechts werd een gevaarlijk symptoom geconstateerd, nl. de bij velen heersende opvatting, dat godsdienst en politiek niets met elkaar te maken hebben. Gerekend werd met de uitwerking van het Nederlandse spreekwoord: „Wie de schoen past, trekke hem aan". Overigens bevestigt het uittreksel als door inzender gepubliceerd, volledig mijn stellingen. Niets is hier harder nodig dan het voeren van principiële politiek en debatten. Hierover zal ik in de loop van de komende maanden gaarne op terugkomen.

4. De veronderstelling, dat ik de schrijver ben van het rubriekje in de Amigoe, waaronder mijn gelijkenis, gecoupeerd, pleegt te staan, is juist. Eerlijkheidshalve moet ik echter hierbij aantekenen, dat het **origineel in ieder geval stukken beter is dan de foto!** Dit is algemeen bekend!!

I.C.D. (Antilliaan)

N.V. HOTEL MIJ. „EL CURACAO"
opgericht 5 mei, 1955
GEWONE JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING VAN AANDEELHOUDERS
te houden op donderdag 26 juni, 1958
om 8u30 n.m. in
Hotel Curacao Intercontinental

AGENDA:
1. Opening
2. Notulen vorige Vergadering.
3. Verslag van de Direktie over de gang van zaken der Vennootschap en het gevoerde beheer over het afgelopen jaar.
4. Vaststelling Balans en Winst- en Verliesrekening per 31 december 1957.
5. Voorziening in vakatures Direktie en Raad van Kommissarissen.
6. Eventuele voorstellen in het belang der Vennootschap, met inachtneming van het bepaalde in sub e van art. 25 der Statuten.
7. Eventuele punten overeenkomstig sub f art. 25 der Statuten.
8. Sluiting.

Houders van toonderaandelen worden gewezen op het bepaalde in art. 24, tweede lid, van de Statuten.

Rumoer om het begrip „sportief"

Zijn er clubs, die bevriende elftallen laten winnen?

De Nederlandse voetbalcompetitie heeft dit jaar, voor wat betreft de hoofdklasse, een bepaald onverkwikkelijk einde. Op zichzelf is dat niet nieuw. Het competitiesysteem is verre van volmaakt en het wordt steeds onvolmaakter naarmate het aantal clubs toeneemt. Men worstelt daarmede waarlijk niet alleen in Nederland, doch overal, waar er om de punten, om kampioenschap en om degradatie wordt gestreden.

Er komt elk jaar weer een ogenblik, waarop tal van clubs zijn uitgeschakeld voor de titel en zich ook geen zorgen meer behoeven te maken over gevaar voor degradatie. Op dat ogenblik treedt er onherroepelijk een reaktie in bij de spelers, omdat het einddoel is bereikt. Het restant van het programma is voor hen niet belangrijk meer en het is voor hen ook vrijwel onmogelijk zich nog eens extra op te schroeven tot een topvorm. Dat kan alleen nog maar indien de toekomstige kampioen op bezoek komt, want er zit een flinke portie eer in deze tegenstander te verslaan.

Men kan gevoeglijk de stelling poneren, dat het onder zulke omstandigheden voor kampioenskandidaten ontzaglijk moeilijk is het kampioenschap te realiseren, doch dat het voor degradatiekandidaten zelfs vrij gemakkelijk is de nog benodigde punten voor het behoud te verzamelen.

Een zeer frappant voorbeeld daarvan leverde bijvoorbeeld in de afgelopen weken het befaamde Feijenoord. Het kreeg bezoek van BVV, dat voor zijn laatste kans vocht en de Rotterdammers verloren met 2—4, na met liefst 0—4 te hebben achter gestaan.

BVV kon hen namelijk niet inspireren en de wedstrijd was voor hen louter een formaliteit. Maar weinig later kwam Anderlecht, nog altijd de beste technisch geschoolde ploeg van België, naar de Maasstad voor de finale van de Vriendschapsbeker. Tegen beroemde clubelftallen uit vele landen speelde en won Anderlecht in de loop der jaren, maar bij Feijenoord verloor het met — schrik niet — .... 6—0!!!!

Indien in de competitie de kampioen en de clubs, die degraderen, nu maar tijdig bekend worden, dat wil zeggen vóór het einde, zodat er nog enkele wedstrijden moeten worden gespeeld, die dan niets meer om het lijf hebben, och, dan verneemt men doorgaans geen of weinig klachten. Althans openlijke klachten. Verdachtmakingen zijn er altijd wel, ofschoon met dat woord iets te sterk wordt uitgedrukt, hetgeen er dan pleegt te worden gefluisterd. Men aanvaardt namelijk min of meer, dat elke club zijn sympathieën en dus ook zijn antipathieën heeft. Om welke reden dan ook speelt men liever tegen de een dan tegen de ander en indien het er nu om gaat, wie er moet degraderen, dan spant een uitgeschakelde ploeg zich tegen de tweede wel eens wat meer in dan tegen de eerste. Er schuilt niets onsportiefs in en er behoeft ook geen geld aan te pas te komen. Men mag dat zuiver menselijk noemen.

Doorgaans verloopt alles derhalve zonder gemor en aanvaardt iedereen het onvermijdelijke, ofschoon koel geredeneerd de beslissingen niet voor de volle honderd percent zuiver zijn.

Anders wordt het evenwel, indien, gelijk ditmaal, vier en op het laatst zelfs vijf clubs met precies evenveel punten gelijk staan en er van die vijf één moet degraderen. Dan wordt de situatie bepaald hachelijk en zij is dat inderdaad over een breed front geworden. Enige weken reeds bestond deze gang van zaken en elke keer opnieuw wonnen alle bedreigde ploegen tegen uitgeschakelde ploegen.

Zij gingen steeds maar gelijk op en er kwam geen „licht" tussen de ploegen. Toen geviel het, dat Blauw Wit moest spelen tegen stadgenoot Ajax. Hun kans op behoud van de landstitel hadden de Ajaxieden reeds verloren en het is interessant te vernemen, wat daarvan goeddeels de oorzaak was. Ajax troonde op de tweede plaats, toen men er kalmweg ging denken met het oog op een clubreis naar Zuid-Afrika aan het einde van het seizoen.

Dat tastte de vorm aan van de spelers en zelfs moesten er enkelen verstek laten gaan, zodat het niemand kon verbazen, dat Ajax ging verliezen. Men kreeg de stellige indruk, dat Ajax meer waarde hechtte aan het snoepreisje dan aan een nieuw kampioenschap!

Uitgeschakeld dus was Ajax en het speelde zijn resterende wedstrijden lusteloos en slecht. **Zo ook tegen stadgenoot Blauw Wit, met wie het op zeer goede voet staat.** Iedereen te Amsterdam was er tevoren reeds van overtuigd, dat Blauw Wit zou winnen en dat gebeurde inderdaad in een wedstrijd, waarbij men op de tribunes vaak hartelijk lachte, maar tenslotte toch zijn verontwaardiging luchtte in een schril gefluit en gejoel.

Twee kostbare punten rijker werd aldus Blauw Wit en er was een bestuurslid van de sectie betaald voetbal om een oogje in het zeil te houden en een rapport op maken. Voor de overige degradatie-kandidaten, GVAV, Elinkwijk, Amsterdam en NOAD, was een en ander echter aanleiding tot een scherp protest. Zij beschuldigden er Ajax van, dat het zijn eigen winstkans niet naar behoren had verdedigd, hetgeen een min of meer hoffelijke vertaling was van de veel scherpere beschuldiging, dat Ajax zijn stadgenoot had laten winnen en die vier stelden de eis aan de bond, dat de wedstrijd diende te worden overgespeeld. Achter de deur hielden zij bovendien een knuppel verborgen, want zij verklaarden onomwonden onder deze omstandigheden geen degradatie te kunnen aanvaarden.

Dat is een puzzel, die de sectie betaald voetbal nu maar moet oplossen. Er is ook nog een tweede en deze betreft het kampioenschap. Mogelijk echter lost deze zichzelf op door het verdere beloop van de strijd op het groene veld. Op zeker ogenblik namelijk had Enschedé als lijstaanvoerder een punt voorsprong op DOS. In de wedstrijd tussen de Textieljongens en ADO, dat zelf geen belang meer had, geschiedde het, dat middenvelder Odenthal van Enschedé in de tweede helft werd gewond en moest uitvallen. Deze verwonding was een gevolg van een botsing in een overigens zeer faire strijd. De aanvoerder van ADO, Clavan, verzocht daarop de clubbestuurderen goed te vinden, dat ook rechtsbuiten Vreken zou uitvallen. Hij kreeg die toestemming, zodat beide ploegen met tien man verder speelden. Enschedé won de strijd met 4—3 en dat gaf DOS aanleiding tot een scherp protest tegen de handeling van ADO.

De Utrechters stelden zich op het standpunt, dat ADO hen had benadeeld, omdat ADO wellicht zou hebben gewonnen of een gelijk spel zou hebben behaald, indien het met elf tegen tien had gespeeld, hetgeen trouwens in overeenstemming zou zijn geweest met het spelreglement.

Een uiterst moeilijke kwestie, aangezien er zowel voor het optreden van ADO als voor het betoog van DOS veel valt te zeggen. In Nederland noemt men een dergelijke handeling als die van ADO sportief, maar overal in het buitenland, ook in Engeland, haalt men over zo iets de schouders op „It's all in the game", zegt men eigenlijk terecht. Aan kwade trouw van ADO gelooft ook DOS niet, maar natuurlijk is het in theorie mogelijk, dat bij een volgende gelegenheid precies hetzelfde onder het mom van sportiviteit, maar in werkelijkheid opzettelijk gebeurt. Men zou zo zeggen dat het sectiebestuur ADO toch moeilijk een reprimande kan geven, maar het kan evenmin DOS geheel in het ongelijk stellen. Maar wellicht wordt DOS kampioen en niet Enschedé en dan is de aangelegenheid vanzelf uit de wereld.

Om nu echter terug te komen op de moeilijkheden met betrekking tot de kandidaten voor degradatie, misschien zullen er achteraf in het geheel geen moeilijkheden blijken te zijn. Nog altijd immers tast men volkomen in het duister ten aanzien van het aantal clubs, dat uit de betaalde sector gaat verdwijnen. En dat houdt tevens in, dat niemand nog weet, hoe de resterende clubs zullen worden ingedeeld. Er circuleren wel allerlei zeer vage geruchten in de voetbalwereld, maar zelfs het sectiebestuur kan nog geen uitsluitsel geven. Men streeft weliswaar naar een voorlopig maximum van 72 clubs, waardoor het mogelijk zal zijn een afdeling hoofdklasse, twee afdelingen eerste klasse en een afdeling tweede klasse van elk achttien clubs te formeren, maar het staat nog niet vast, of men werkelijk tot dit maximum kan komen. Uit vrije wil is er zelfs niet één club bereid terug te gaan naar de amateurafdeling en van fusies is er ook nergens sprake. Reeds heeft het bestuur zijn toevlucht genomen tot scherpe maatregelen, door aan een aantal clubs de eis te stellen vóór een vastgestelde datum het bewijs te leveren, dat zij over een zekere som gelds kunnen beschikken, maar voor handige jongens behoeft dat zeker geen onoverkomelijk bezwaar te zijn. Garanties zijn er altijd wel te vinden.

De mogelijkheid bestaat derhalve, dat er meer dan 72 clubs zullen overblijven en in dat geval is het niet uitgesloten, dat de hoofdklasse wordt uitgebreid tot twintig clubs. Hetgeen dan zou betekenen, dat er niemand degradeert en dat de twee kampioenen van de eerste klasse zullen promoveren.

Waarmede dan voor de zoveelste maal zou kunnen worden gewaagd van een fikse storm in een onnozel glas water. Geschiedt zulks niet, dan wacht ons vermoedelijk een rumoerige tijd, waarin dan wellicht de nieuwe Beroeps Voetbal Bond, die in september wil gaan „draaien", maar die nog niet over behoorlijk materiaal beschikt, zich niet langer op de achtergrond zal houden, doch de ontevredenen kalmerend over de kuif zal gaan strijken.

B. M. Schilperoort

Autobus - ongeluk in MEXICO

Mexico. — Bij Mazatlan aan de Mexicaanse Westkust zijn zondagnacht bij een autobusongeluk 17 mensen om het leven gekomen en 18 gewond. De autobus was bij het passeren van een stenen brug langs de brugleuning geschampt en in brand gevlogen. Door de ontploffende benzinetank werden de passagiers brandend uit de wagen geslingerd.

Postspaarbank Nederl. Antillen

MAAND APRIL 1958

Kantoren		bedrag der ingebrachte gelden		bedrag der terugbetaalde gelden	aantal inlagen	aantal terugbetalingen	aantal nieuw afgegeven boekjes	aantal ingetrokken boekjes
Willemstad	f	321.875,41	f	265.953,53	1450	814	125	61
Otrabanda	„	—,—	„	—,—	—	—	—	—
2e Distrikt	„	—,—	„	—,—	—	—	—	—
3e Distrikt	„	5,—	„	254,50	1	2	—	—
Oranjestad Aruba	„	18.846,95	„	36.293,17	119	82	11	12
San Nicolas Aruba	„	78.320,09	„	29.455,75	218	129	21	5
Kralendijk Bonaire	„	7.660,84	„	15.457,—	53	31	1	1
Rincón Bonaire	„	550,—	„	1.830,—	16	14	2	—
Philipsburg	„	8.120,33	„	13.075,85	75	42	5	—
St Eustatius	„	11.385,—	„	3.897,45	10	5	—	—
Bottom	„	2.504,86	„	1.460,—	16	6	1	—
Windwardside	„	2.517,—	„	448,46	11	6	—	—
Totaal	f	451.785,48	f	368.125,71	1969	1131	166	79
Totaal der vorige mnd	„	1.477.078,55	„	904.461,12	6384	3132	594	252
Samen	f	1.928.864,03	f	1.272.586,83	8353	4263	760	331

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

44—39 Met hetzelfde sarcasme, waarmee ze hem begroette, antwoordt Aranrod: „Gij verwondert U over de paarden, maar ik ben nog meer verwonderd over Uw aanwezigheid hier. Ge zoudt toch mijn vader in Uw rijk ontvangen?" Even lijkt het alsof Niall wat onzeker wordt, maar dadelijk herstelt hij zich en met flemende stem antwoordt hij: „Daarom ben ik juist hier terug gekomen. Ik maak mij ongerust over Uw vader. Hij is namelijk nog steeds niet in mijn rijk aangekomen. Het is te hopen, dat er onderweg niets met hem is gebeurd!" Even is er een felle flikkering in Aranrods ogen, maar ze weet zich te beheersen. „Waar zijn toch al Uw krijgers?" vervolgt Niall, terwijl hij rondkijkt. „Och" zegt het meisje met een licht schouderophalen", Die Noren maken de omgeving onveilig en Gartvait is er met al de mannen op uit gegaan, om met ze af te rekenen". Onder het spreken dwaalt haar blik achteloos over het groepje gevangenen, dat onder de hoede van enige krijgers wat achteraf staat. Ongemerkt weet ze een betekenisvolle blik met Winonah te wisselen. Dan zegt ze tot Niall: „Maar laat ons liever naar binnen gaan". Hij maakt een hoffelijke buiging en volgt haar.

Enkele onguur uitziende krijgers treden naar voren en slenteren gewild onachtzaam achter hen aan. „Wel", zegt Aranrod spottend", ge hebt U een lijfwacht aangeschaft, zie ik!" Niall bijt zich op de lippen maar antwoordt niet. Een waarschuwende blik van Nial beduidt de mannen te wachten en alleen volgt hij Aranrod in het vertrek, waar zij is binnengegaan. „Ik meende bij onze aankomst een grote zwarte hond te zien en hoorde ook blaffen", begint Niall argwanend. Als het meisje niet antwoordt, gaat hij voort: „Dat met die paarden vind ik toch vreemd", Aranrod valt hem in de rede en begint over haar vader te praten, waardoor Niall even wordt afgeleid. Op een gegeven ogenblik stokt het gesprek echter en valt Niall uit: „Toch vertrouw ik het hier niet! Ik geloof eerder, dat die vermaledijde Noorman dichter in de buurt is dan je me wilt doen geloven. Vertel me geen smoesjes, want ik zie, dat je me om de tuin wilt leiden!" Met een verwensing springt hij dreigend overeind.

Teteringen tegen verdere uitbreiding van Breda

De wijk van ir. Peutz: woonblokken in de ruimte, staat in sterke tegenstelling tot de meer huiselijke wooncomplexen van Granpré Molière op de voorgrond.

(Van een correspondent in Nederland)

Het kleine Teteringen, 2500 zielen groot, is in verzet gekomen tegen zijn machtige buur Breda, die — voor de derde maal in successie — een deel van de Teteringse grond opeist. De nazaten van de vroegere buitenpoorters van Breda, die zich in 1795 van de stad hebben afgescheiden om zelfstandige gemeentenaren te worden, wensen hun zelfstandigheid te handhaven en hun resterende grondgebied te behouden. Nu is Breda er allerminst op uit de inwoners van Teteringen tot Bredanaren te maken. De snel groeiende stad vraagt alleen een stuk grond, om de noodzakelijke woonwijken te kunnen bouwen, waarvoor in Breda zelf geen plaats meer is. Breda verwacht vóór 1980 een bevolkingsgroei van 50.000 mensen. Om voor deze bevolking woningen te kunnen bouwen heeft de stad 468 ha grond nodig, die binnen de eigen grenzen maar ten dele te vinden is. Niet alleen Breda groeit: Oosterhout en Etten, waar zich na de oorlog een snel industrialisatieproces heeft voltrokken, groeien in verhouding nog sneller en op de kaarten van de planologen tekent zich in dit gebied reeds de eerste aanzet van een nieuwe randstad af. Breda en de omliggende gemeenten hebben al enkele jaren ingezien, dat een dergelijk onstuimig groeiproces niet in goede banen kan worden geleid zonder nauwe samenwerking tussen alle betrokken gemeenten. Zo werd in 1956 een overleg-orgaan in het leven geroepen, samengesteld uit de burgemeesters van Breda, Rijsbergen, Etten en Leur, Prinsenbeek, Teteringen en Terheijden, Nieuw-Ginneken en Oosterhout, en bijgestaan door de gezamenlijke stedebouwkundige adviseurs van deze gemeenten. Het orgaan heeft zich allereerst bezig gehouden met het opstellen van een plan betreffende de spreiding van de te verwachten bevolkingstoename, die voor het hele gebied tot 1980 op 100.000 wordt geraamd.

Snel groeiende stad heeft steeds meer landhonger

Nieuw-Ginneken heeft geen bezwaar

In dit cijfer is de natuurlijke aanwas van de huidige bevolking verdisconteerd, die men geheel in eigen streek wil opvangen; een toevloed uit de agrarische gebieden in de omgeving, die hun bevolkingssurplus afstoten naar de industriegemeenten, en een migratie naar deze streek uit andere gebieden, die reeds thans is te bespeuren. Oosterhout en Etten zullen samen 25.000 à 30.000 mensen moeten en kunnen opnemen, zodat voor minstens 70.000 mensen woongelegenheid moet worden geschapen in Breda en de overige randgemeenten. De samenwerkende gemeenten waren het er van het begin af over eens, dat het niet wenselijk zou zijn, deze bevolkingsgroei over de bestaande kernen te verspreiden, door die kernen telkens naar behoefte uit te breiden, omdat dit uiteindelijk zou leiden tot een onharmonische opbouw en tot het toepassen van een stedelijke woonvorm in het niet-stedelijke klimaat van de agrarische randdorpen.

Tegen een niet-geforceerde uitbreiding van deze dorpen bestaat geen bezwaar. Concreet gezegd: men wil een ontwikkeling stimuleren waarbij Teteringen, Prinsenbeek, de onder Nieuw-Ginneken vallende dorpen Bavel en Ulvenhout en het onder Oosterhout ressorterende Dorst er ieder 2500 inwoners bij krijgen en de kern Heusdenhout — gemeente Nieuw-Ginneken — een aanwas van 500 mensen krijgt. Breda zelf zou dan in grote, stedelijke woongebieden ongeveer 52.000 mensen moeten onderbrengen.

Nog altijd in vriendschappelijk overleg ging men vervolgens op zoek naar gebieden, waar de realisering van grote wooncomplexen mogelijk zou zijn, wooncomplexen, die, voorzover zij niet direct bij de bestaande bebouwing kunnen aansluiten, een afgeronde eenheid van 15 à 20.000 zullen moeten tellen om een zekere mate van zelfstandigheid te hebben. Men vond deze gebieden in „de Hoge Vught", ten noorden van Princenhage en ten zuidwesten van Ypelaar.

Tot zover verliep alles in voorbeeldige harmonie, maar toen het er om ging, deze gebieden officieel tot Bredase woongebieden te bestemmen, kwamen de moeilijkheden, althans met Teteringen, in welks gemeente een groot deel van het woongebied „de Hoge Vught" was gelegen. Breda wilde dit gebied als eerste gereed maken, o.a. met het oog op de grote oppervlakten aan tuinbouwgrond in de beide andere stroken, waarvan de verwerving veel tijd in beslag zal nemen. Oorspronkelijk wilde Breda in „de Hoge Vught" 24.000 mensen onderbrengen, maar terwille van Teteringen werd dit aantal tot 14.000 teruggebracht, ook al betekende dit, dat de behoefte tot 1980 daardoor niet zou worden gedekt. Teteringen zou dan 85 ha. aan Breda moeten afstaan. Het was niet alleen Teteringen dat een offer moest brengen; ook Nieuw-Ginneken, in welks gemeente het gebied Ypelaar zich uitstrekt, zou zijn gemeentelijke grens moeten terugnemen en 50 ha. moeten afstaan. Het gemeentebestuur en de raad van Nieuw-Ginneken bleken daar geen bezwaar tegen te hebben. Zelfs bleken zij bereid, het tegen de stedelijke bebouwing van Breda aanleunende Heusdenhout aan Breda over te dragen.

Een verstandig besluit in verband met de geplande uitbreiding van deze kern met 5000 zielen, die het dorp tot een op Breda georiënteerde, stedelijke wijk zullen maken, die het landelijke karakter van Nieuw-Ginneken geweld zou aandoen en die bovendien technische en administratieve voorzieningen zou eisen, die voor Nieuw-Ginneken een zware last zouden betekenen. Zo kon het gebeuren dat Nieuw-Ginneken en Breda samen een verzoek richten aan de kroon, om 300 ha. Nieuw-Ginnekens grondgebied en 1000 inwoners bij Breda te voegen.

Teteringen heeft dit voorbeeld niet gevolgd: deze gemeente weigerde de gevraagde 85 ha. in „de Hoge Vught" vrijwillig af te staan. Met het gevolg, dat Breda eenzijdig om annexatie heeft gevraagd, maar nu niet alleen van de 85 ha., waartoe men in het overlegorgaan gekomen was, maar van.... 180 ha. Breda heeft nu n.l. teruggegrepen naar het oorspronkelijke plan, een woongebied van 24.000 inwoners, en heeft bovendien nog een extra stuk gevraagd om de noordelijke rondweg, die in uitvoering is, geheel op Bredaas territoir te krijgen. Het is te hopen, dat deze gang van zaken het vruchtbare overleg — dat op andere gebieden nog wordt voortgezet — niet zal schaden.

Het overlegorgaan heeft momenteel een andere belangrijke kwestie in behandeling, die nauw met de stadsuitbreidingen samenhangt, n.l. die van de compenserende tuinbouwgronden. Een commissie van deskundigen — waarin landbouwspecialisten, bosbouwkundigen en landschapsexperts zitting hebben en die wel als de „groepcommissie" wordt aangeduid — is doende met het inventariseren van de gebruikswaarde van de gronden in Breda en omgeving, o.a. om grond te vinden voor de tuinders die door de bouwplannen van Breda moeten verdwijnen.

Hoewel de Bredase raad de gebieden, die als woongebied zijn bestemd, voor zover ze binnen de eigen gemeente liggen, reeds als zodanig heeft vastgelegd in het uitbreidingsplan, zal de stedebouwkundige dienst met de definitieve opzet van de uitbreidingen moeten wachten tot men zekerheid heeft over de grenswijzigingen. Ogenschijnlijk heeft Breda de gronden nog niet nodig: in de uitbreidingen die nog in uitvoering zijn, kan men nog even vooruit. Bij een produktie van 1000 woningen per jaar zullen deze uitbreidingen echter heel gauw voltooid zijn en dan moeten de nieuwe plannen klaar en de gronden beschikbaar zijn.

Breda heeft er na de oorlog al stadswijken bijgekregen, die stuk voor stuk groter zijn dan heel de middeleeuwse binnenstad. De eerste na-oorlogse wijk was de Heuvel, waar een open gebied lag rond enkele straten, waaronder de Heuvelstraat. Granpré Molière heeft voor dit gebied een uitbreidingsplan gemaakt, dat een omwerking was van het verouderde uitbreidingsplan van Princenhage, dat in 1942 voor het grootste deel aan Breda werd toebedeeld. Een aantal architecten werd uitgenodigd om grote delen van het plan te realiseren. Een hunner ir. F. Peutze uit Heerlen, die 781 woningen bouwde, dat is ongeveer een derde van het totaal, kon zich met de opzet van het plan niet verenigen en maakte een eigen plan, dat in het geheel werd ingepast. Hij gaf de Bredase nieuwbouw een stedelijke allure en de wijk rond het dr. Struyckenplein een typisch karakter, omdat hij de woningen niet bouwde aan straten, maar woonblokken plaatste in de ruimte. De luchtopname laat deze bouwwijze duidelijk uitkomen; men ziet daarop ook het enorme contrast met de overige bebouwing.

Na de Heuvel, die nu zo goed als voltooid is, werden andere plannen aangepakt, o.a. het Brabantpark Oost thans voor 2/3 gereed, waar omstreeks 2500 woningen geprojecteerd zijn. Een zelfde aantal is in Boeimeer gereed of in uitvoering en 2800 komen er in „Ginneken 1954". Deze plannen zijn ontwikkeld door de afdeling stedebouw in samenwerking met het Rotterdamse bureau van ir. Kuiper.

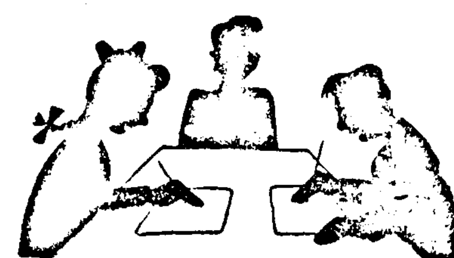
Breda heeft sinds de oorlog 7000 woningen voltooid, ongeveer de helft hiervan is etagebouw. Deze verhouding wijkt af van wat in andere Brabantse steden gebruikelijk is. Eindhoven houdt een percentage van 25 aan voor etagebouw en wil dit zelfs gaan drukken omdat de bevolking nog altijd voorkeur blijkt te hebben voor de eengezinswoning. Dit „conservatisme", zoals ir. J. van Ooyen, het hoofd van de Bredase afdeling stedebouw, het noemt, schijnt bij de Bredanaren minder sterk te zijn hoewel het natuurlijk mogelijk is, dat men zich in de etagebouw schikt omdat er niet anders is. Echte hoogbouw is ook in Breda nog weinig toegepast: alleen de Burgflat, aan de rand van de Heuvel, heeft acht etages. Vier flatgebouwen van acht lagen zullen aan de Graaf Hendrik III-laan in Boeimeer verrijzen en deze invalsweg naar de stad een markant accent geven. Zo groeit Breda, dertig jaar geleden nog een stadje van dertigduizend zielen naar de honderdvijftigduizend en mogelijk nog verder. Want ook na 1980 zo mag men verwachten, zal de groei van de bevolking blijven voortduren zeker in de grote centra van Brabant dat — tussen Antwerpen en Rotterdam — een grote ontwikkeling verwacht en stimuleert.

De rijzende en dalende zon op de nieuwe K.L.M. - route

Den Haag. — Wanneer de KLM de komende herfst haar nieuwe lijn naar Japan, het land van de rijzende zon, over de Noordpool opent, zullen passagiers en bemanning merkwaardige ervaringen opdoen met betrekking tot de zon. Zoals bekend verdwijnt de zon in de zomer in deze streken niet beneden de horizon, terwijl zij er in de winter niet boven komt. In de winter zal dus bijv. bij vertrek 's avonds in het donker om half elf van Schiphol, de zon voor de kleine gemeenschap in de DC-7C niet de volgende ochtend vroeg na een 8 tot 9 uur opgaan, maar eerst na een 20 uur, als Anchorage in Alaska reeds gepasseerd is. Na deze eenmalige zonsopkomst heeft men bovendien een dag overgeslagen, wat zijn oorzaak vindt in het overvliegen van de internationale datumlijn. In de zomer gaat de zon, ná bij donker uit Amsterdam vertrokken te zijn al weer vrij snel op (na ± 5 uur) en blijft boven de horizon tot in Tokio, wanneer de vlucht in totaal 32 uur geduurd heeft. Interessanter wordt het nog in voor- en najaar. In april bijv. bij een vertrek na zonsondergang uit Amsterdam ziet de reiziger de zon de volgende dag tweemaal opkomen en eenmaal ondergaan en verliest hij een kalenderdag voordat hij na 32 uur reizen in Japan aankomt. Hij zal het dan wellicht een beetje vreemd vinden dat hij in Tokio is aangeland om 12 uur 's middags en en dat terwijl het aanbreken van de dag voor hem al een uur of dertien geleden plaatsvond.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Het goudtransport van Little Abe

Ieder schepsel heeft van nature een beschermingsmiddel en kleine weerloze diertjes weten soms op een handige manier aan een veel grotere en sterkere vijand te ontkomen. Little Abe was geen diertje, maar hij was klein en zijn vijanden waren groot. Little Abe was echter slim.... heel slim.

DOOR CARLO MUNTINCK

De deur van de Old-Bisonsaloon ging langzaam open en er kwam een klein, krombenig mannetje binnen. Hij moest zeer oud zijn, want zijn haar was wit en zijn gezicht zag er uit als een landkaart van rimpels. De man droeg een hoed, die nog uit de tijd van de pioniers scheen te stammen en een paar laarzen, zoals die een paar eeuwen geleden in Spanje in de mode waren, met brede, puntig uitlopende kappen en enorme hakken. Kortom, het was een mannetje, dat zo uit een humoristisch blad kon zijn weggelopen, maar toch was er niemand in de saloon, die ook maar een spoor van een lach durfde te laten zien, want elke volwassen man in Arizona wist, dat deze kleine man een revolver kon trekken en afschieten in de tijd, die een ander nodig had om met zijn ogen te knippen. De kleine liep rustig naar het tafeltje, waar Steve Porter en Jerry O'Hara achter hun biertje zaten, onderwijl links en rechts naar bekenden knikkend. Toen Steve de kleine man met de grote hoed in het oog kreeg, sprong hij op.

„Little Abe!" zei hij verrast.

„Hallo, boys!" zei de kleine. Hij schudde de beide cowboys de hand en trok een stoel bij.

„Da's lang geleden, Abe," zei Porter. „Waar heb je al die tijd gezeten?"

Little Abe knipoogde slim en boog zich naar de anderen over. „Ik kom hier om zaken te doen," zei hij. „We hebben haast, mannen. Ik tenminste. En jullie waarschijnlijk ook, als je weet waar het om gaat."

„Erg duidelijk ben je niet," vond O'Hara.

„Dan zal ik nu duidelijker worden," beloofde Little Abe. Hij haalde iets uit zijn zak, een stukje metaal, ter grootte van een erwt en liet het de anderen zien. „Ken je dit spul?"

De ogen van Steve en Jerry werden zeer groot

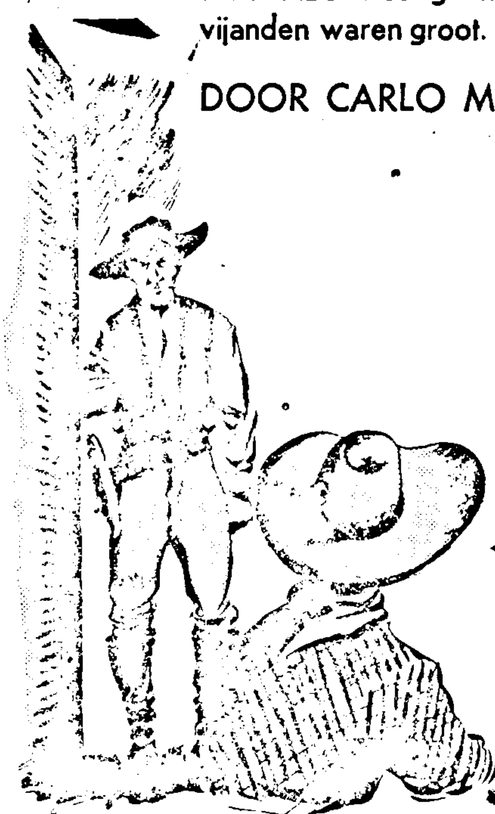
„Dat is goud," zei Porter.

Little Abe grinnikte. „Ik heb altijd al beweerd, dat je een bijdehante jongen bent, Steve Porter. Hoe denken jullie er over om met Little Abe mee te gaan en een heleboel van die mooie, gele korreltjes bij elkaar te rapen? Alleen is maar alleen, nietwaar. Drie is veiliger."

„Meteen," zei Porter. „Waar is het?"

„Bij Yuma," legde Abe uit. „Maar we moeten vlug zijn, mannen. Zo iets gaat als een lopend vuurtje."

„We gaan mee," zei Porter. Hij rekende af en weinige minuten daarna stormden de drie mannen het stadje Phoenix uit. Tussen Porter en O'Hara in reed Little Abe. Zijn kleine, kromme benen waren eigenlijk te kort voor de brede rug van het paard Betsy, maar toch slaagde de kleine man er in om rechtop in het zadel te blijven. Sommige mensen beweerden, dat hij in evenwicht werd gehouden door zijn geweldige laarzen, maar Little Abe trok zich van zulke praatjes geen cent aan.

Kortom, het was een mannetje, dat zo uit een humoristisch blad kon zijn weggelopen.

„Zie je," zei hij tegen de beide cowboys, „ik heb mijn claim al uitgezet. Een prachtstuk. Veel te groot voor een oude man als ik. Daarom doen we het met z'n drieën. In Yuma kopen we de spullen en dan zal Little Abe eens proberen of ie zich geen rustige oude dag bij elkaar kan hakken."

„Mijn idee," zei Porter en hij rolde een sigaret. Intussen hadden ze het begin van de Gila-woestijn bereikt. Metershoge cactussen wisselden af met kale rotswanden en verder was er zand, steeds maar weer zand. Tegen de avond van de volgende dag bereikten de drie mannen Yuma. Nadat ze zich alles hadden aangeschaft, wat voor een dergelijke onderneming nodig was, legden ze de laatste tientallen kilometers naar de Colorado-rivier af, waar de nieuwontdekte goudader lag.

Bij de rivier was het een drukte van belang. In de paar dagen, die Little Abe was weggeweest, waren tientallen avonturiers toegestroomd en als gevolg daarvan was er een heel kamp verrezen, waar eerst alleen maar ongerepte natuur was.

„Tjonge," zei Porter, „we schijnen niet de enigen te zijn."

Little Abe snoof. „Kun je begrijpen. Als één stommeling zijn mond voorbijpraat, komen ze er op af als vliegen op honing."

Stapvoets reden ze door het kamp. Links en rechts stonden tenten en een ondernemende bewoner van Yuma was al bezig om een houten keet te bouwen, die als café zou moeten dienst doen. Eindelijk hield Little Abe zijn paard in. „Hier is het," zei hij. Ze zagen een stuk terrein, dat met vier palen was afgezet, waartussen touwen waren gespannen. Tegen een van de palen was een bordje gespijkerd waarop met grote, slordige letters „Little Abe" stond. Kort en krachtig. Midden op het terrein lag een grote tent. „We moesten maar beginnen met die op te zetten," zei de kleine. „Een oude man als ik heeft op zijn tijd slaap nodig."

Porter en O'Hara grinnikten.

„Je zou zo medelijden met 'm krijgen," zei Steve, terwijl hij de haringen van de tent in de grond sloeg. Little Abe stopte een pijp en keek vergenoegd toe, hoe de beide cowboys zich inspanden.

„Een oude man," zei hij. „Een arme, kleine, oude man." Toen haalde hij zijn revolvers uit de holsters en begon ze zorgvuldig schoon te maken, want in Arizona moet een man op zijn wapens kunnen vertrouwen, ook als hij arm en klein en oud is....

De volgende morgen waren de drie mannen al vroeg in de weer. Porter en O'Hara haalden de grond om met hun houwelen en Little Abe vulde de waspannen met de losgehakte stukken, zeefde ze en keek of er iets bij was. Toen ze drie uur bezig waren, had hij nog niet veel meer dan een pijpekop vol stofgoud, maar kort daarop gooide Porter plotseling zijn houweel neer en begon opgewonden te wenken. De beide anderen renden naar hem toe.

„Wat bijzonders?" vroeg Little Abe. Zwijgend strekte Porter zijn hand uit. Op de palm daarvan lag een groot stuk rotsige grond, dat een gele gloed afstraalde.

O'Hara slikte. „Dat is.... dat is...."

„Dat is goud," zei Little Abe nuchter, maar zijn ogen glinsterden. Hij repte zich weg op zijn korte beentjes en kwam terug met een houweel. „Jij ook, Jerry," zei hij. „Dit karwei zullen we met z'n drieën opknappen."

Koortsachtig hakten ze verder op de plaats, waar Porter zijn vondst had gedaan en toen de avond viel, waren Little Abe en zijn beide metgezellen vele duizenden dollars rijker. In de tent, bij het licht van een kaars, sorteerden zij de buit. Grote en kleine nuggets, stofgoud, korrels, het ging allemaal in stevige linnen zakjes en bij elkaar lag daar voor een kapitaal aan glanzend goud. De volgende dag werkten ze op dezelfde plaats verder, maar doordat ze steeds met z'n drieën bij elkaar bleven, werden de andere goudzoekers opmerkzaam. Iedereen in het Westen weet wat het betekent, wanneer er meer dan één man op één plek werkt en al gauw praatte het hele kamp er dan ook over, dat Little Abe en zijn maats een rijke vondst hadden gedaan. Het kleine mannetje had dat al gauw in de gaten.

„Ze hebben er de lucht van," zei hij tegen de anderen. „Niet zo best, mannen."

O'Hara gromde wat en Porter klopte veelbetekenend op zijn revolvers.

Tegen de middag werden hun vondsten minder en een uur of wat later was het hun duidelijk, dat de ader op die plaats was uitgeput. „Hindert niet," zei Abe, „we hebben onze portie binnen. Morgen gaan we terug naar Phoenix. Het zou niet verstandig zijn om met zoveel goud hier te blijven."

„Zo denk ik er ook over," vond Porter. „Er zijn er hier een paar, die ik niet vertrouw. Ik bedoel die lange kerel met dat rode haar, Jenkins heet ie, geloof ik. Hij staat steeds met een paar van die ongure types te praten en ik maak me sterk, dat ze het over ons hebben." „Weet ik," zei Little Abe, „maar ga nu slapen, want morgen moeten we fit zijn."

Die nacht, terwijl Porter en O'Hara in hun dekens lagen en snurkten dat het een aard had, ging Little Abe verscheidene malen naar buiten en wanneer hij de tent weer binnenging, droeg hij zijn grote, zwarte hoed geheimzinnig voor zich uit. Eindelijk rolde ook hij zich in zijn deken en terwijl hij sliep, knalden buiten de revolvers van vechtende goudzoekers. Maar Little Abe hoorde het niet. Hij lag daar rustig en grinnikte zachtjes in zijn slaap.

De zon was nauwelijks op, toen de drie mannen het kamp uitreden. Over de knop van Little Abe's zadel hingen de gevulde linnen zakjes en opzij van hem reden Porter en O'Hara. Zij passeerden Yuma en trokken opnieuw de Gila-woestijn binnen. Cactussen, zand en rotsen.

„Bepaald gezellig is het hier nou ook niet," vond O'Hara. Porter nam een slok uit zijn veldfles en Little Abe dampte uit zijn pijp.

„Moet je eens kijken, hoe gezellig het straks in Phoenix is, als we de duiten binnen hebben," zei hij. Ze reden nu over een smalle strook grond tussen twee rotswanden.

„Ik heb zo'n idee, dat hier al menig nummertje scherpschieten is weggegeven," zei Porter, terwijl hij naar de rotsen keek. „Een ideale plaats voor een hinderlaag, als je het mij vraagt."

De woorden waren nauwelijks uit zijn mond of er klonk een knal en meteen zoemde er een kogel over hun hoofden. Direct daarop werden ze ingesloten door vier ruiters, die zwijgend hun revolvers op de drie goudzoekers richtten.

„Verdraaid!" zei O'Hara: „Jenkins en z'n bende!" Hij stak z'n handen omhoog en de beide anderen volgden zijn voorbeeld. Jenkins reed op hen toe en nam hun de revolvers af.

„Zo, jongens," grijnsde hij, „dat is een strop hè, na zoveel inspanning." Hij nam de zware linnen zakjes van Abe's zadel en hing ze over de hals van zijn eigen paard. „Bedankt voor de moeite," zei hij. Zijn drie bendeleden lachten honend en gaven hun paarden de sporen. Met Jenkins tussen hen in reden ze weg, de kant van Yuma op.

„Smerige bandieten," gromde O'Hara. „Onze revolvers weg en het goud weg. Klaar zijn we!"

„Het is treurig," beaamde little Abe, „maar wat doe je er tegen? Laten we maken, dat we wegkomen. Ze konden het weleens in hun hoofd halen om terug te keren en ons wat lood cadeau te doen." Hij klakte met zijn tong en het paard Betsy begon te draven.

Zwijgend legden de drie goudzoekers de lange weg door de woestijn af. Even voor het stadje Phoenix hield Little Abe zijn paard in en steeg af.

„Geef me eens een deken, Steve," zei hij. Verwonderd gaf Porter het gevraagde.

Little Abe spreidde de deken op de grond en trok met moeite zijn kolossale laarzen uit. Zacht neuriënd keerde hij ze om boven de deken. Er rolden klompen goud uit; mooi, geel goud en nog wat stofgoud bovendien.

„Kijk," zei Little Abe, „als je een kleine, oude man bent, moet je altijd wat slimmer zijn dan de anderen. Kleine, oude mannen stoppen zand en stenen in linnen zakjes en het goud doen ze in hun laarzen, begrijp je?"

Hij bond de vier punten van de deken bij elkaar en steeg zachtjes zingend weer op zijn trouwe Betsy.

Toen hij Phoenix binnenreed, zong hij nog, heel zachtjes en tevreden....

Vogels en hun eieren

In de maanden Mei en Juni liggen overal eieren in de vogelnesten. Op de meest verschillende plaatsen zijn deze nesten gebouwd. De spreeuwen bouwen ze onder de pannen of in een holle boom, de mezen in een nestkastje, de houtduiven in een of andere boom, de zwaluwen tegen de achtergevel van een boerderij en de kieviten draaien zo maar een kuiltje in het weiland. Iedere vogel doet het naar zijn eigen aard en iedere vogel doet het weer anders.

Het ene nest ligt prachtig verborgen, het andere ligt open en bloot.

Toch wordt er in de natuur op allerlei wijzen gewaakt tegen het uithalen en leegroven der nesten. En dat is maar goed ook, want behalve dat door de mensen veel eieren uitgehaald worden, worden ook veel nesten leeggeplunderd door de dieren. Ook sommige vogels maken zich wel van eieren en jongen meester. Het is dus wel heel nuttig, dat de natuur de broedende vogels te hulp komt. Dit kan ook weer op heel veel manieren gebeuren. Dikwijls ligt de bescherming alleen in de kleur van de eieren. Ze hebben dan precies de kleur van de omgeving. Dit is bijvoorbeeld heel mooi het geval bij de grutto en de wulp.

De eerste maakt net als de kievit haar nest op het weiland of de lage heide; de wulp zie je meer in het veen en ook in de duinstreken. Op de lage heidevelden kun je ze soms allebei ontmoeten. Beide zijn het mooie, flinke vogels op tamelijk lange en dunne steltpootjes en beide hebben lange snavels.

De snavel van de grutto is helemaal recht; die van de wulp is gebogen. Daaraan alleen kun je ze al goed onderscheiden. Echter ook aan het geluid. De grutto is een drukke, zenuwachtige vogel, die almaar in de lucht vliegt, als je in het weiland komt. En steeds roept de vogel dan zijn eigen naam: „Grie-to, grie-to, grie-te, grie-te, grie-ie-too." Een heel mooi geluid overigens. De wulp is een meer stille vogel. Soms hoor je de wulpenhaan in de verte roepen. Het lijkt wel iets op jodelen.

De eieren nu van deze vogels liggen ook zo maar in een klein kuiltje op de grond. Meestal vier in één nest. Prachtige, grote eieren zijn het, bont gespikkeld. Die van de wulp zijn het grootst. Zo groot wel als een kippenei.

Maar je vindt ze niet gauw. Je kunt soms wel drie of vier keer een stukje weiland of een stukje heide aflopen en het nest niet vinden, terwijl je weet, dat het er is. Dat komt, doordat de eieren en het nest precies dezelfde kleur hebben als de omgeving.

Ook de kleur van de vogels komt met de omgeving overeen.

In het begin, als de vogels pas zitten te broeden, vliegen ze al van het nest op, als je heel in de verte nadert, maar als de broedtijd bijna voorbij is en de jonge vogels dus met enkele dagen uitkomen, dan gaan ze haast niet van het nest af.

Wij hebben eens vlak bij een broedende grutto gestaan, zonder de vogel te zien. Bij de volgende stap — wij zochten naar het nest van een wulp, verderop — zouden we er boven op getrapt hebben. Eerst toen ging de grutto van het nest. Maar zo vast zat de vogel te broeden, dat hij een eindje van het nest afgladderde en een paar meter verder zonder meer weer ging zitten.

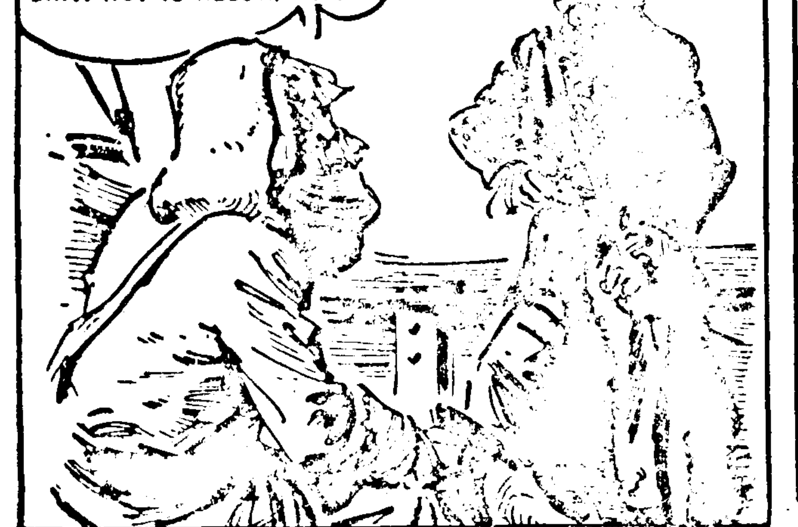
Even bekeken we toen de eieren. En ja hoor, ze waren al aangepikt door de kleine kuikens in het ei.

Met een dag, misschien die zelfde dag nog wel, zouden de eieren uitkomen. Gauw gingen we weg. De eieren mochten niet koud worden. Dan zouden de jongen doodgaan.

We zetten echter een stok in de grond, kort bij het nest. Zo konden we het gemakkelijk weer vinden.

Een paar dagen later gingen we weer kijken, maar wat ons toen overkwam, vertellen we de volgende keer.

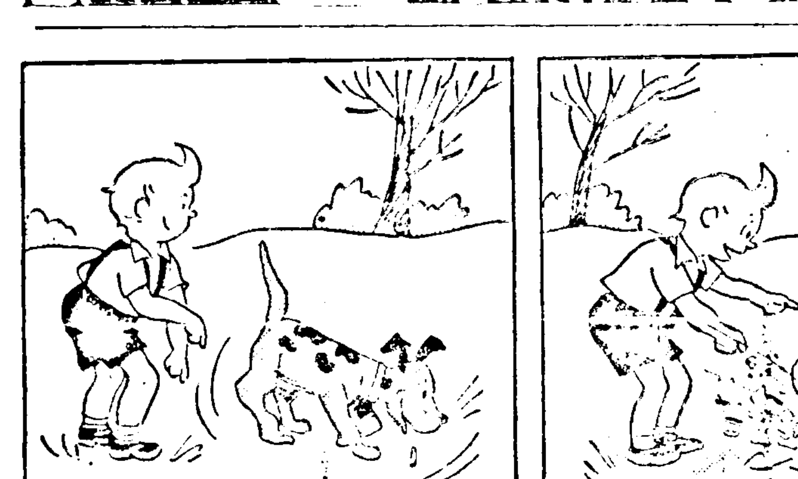
J.B.M. vd.. B.

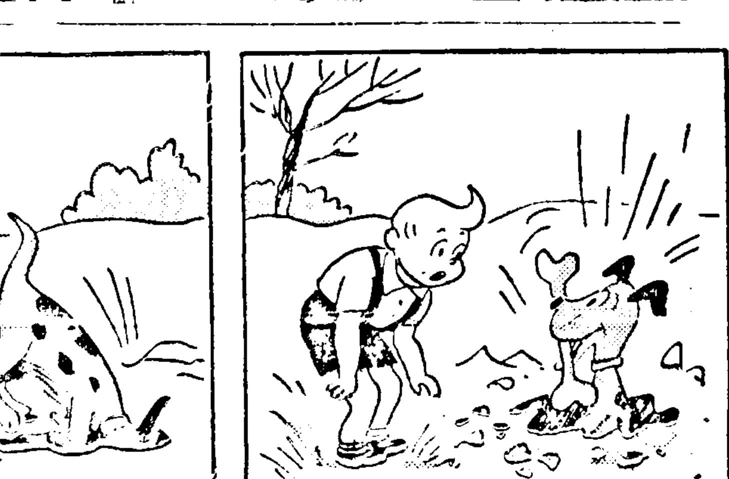

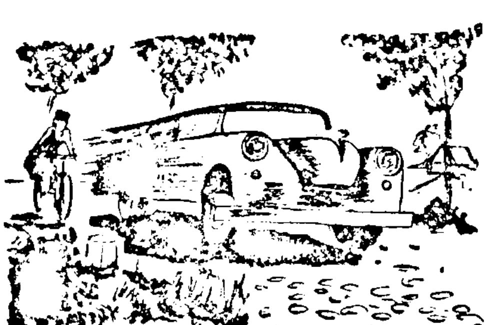

HOE JAAP AUTO de dokter redde....

Als Jaap maar even de kans er toe kreeg, was hij te vinden in de buurt van de garage van Hein Jansen, die nooit zijn geduld verloor als Jaap hem honderduit vroeg over auto's en motoren. Iedereen was het er dan ook over eens, dat er geen jongen was in het dorp, die zoveel wist van auto's en wat daarmee te maken had, als Jaap. Je kon hem zo gek niet vragen of hij kon het je precies vertellen. Als het maar over auto's ging.

Alle automerken kende hij uit z'n hoofd en er hoefde maar een wagen langs de weg te suizen of Jaap herkende direct het type, jaartal en land of provincie, waar hij vandaan kwam. Onder zijn vrienden stond hij dan ook bekend als Jaap Auto!

Het was op een Zaterdagmiddag. Jaap bracht voor z'n vader, die groenteman was, een zak aardappelen achter op z'n fiets naar een klant even buiten het dorp, toen hij een auto met een ongelofelijke snelheid voorbij zag rijden. De auto kon zo hard niet gaan of Jaap had direct in de gaten, dat dit wel een heel vreemd exemplaar was. Hij kon het merk niet goed thuis brengen, de zijramen waren heel donker, bijna zwart, zodat je de bestuurder niet kon zien. Maar wat Jaap het meest verbaasde, was het nummerbord.

Dat was warempel hetzelfde nummer als de wagen van de dokter! De auto minderde plotseling vaart en draaide een stille, doodlopende laan in. Hier klopt iets niet, dacht Jaap, ik weet zeker, dat dit de dokter niet kan zijn. Die vent die er in zit, weet vast de weg niet.... Jaap moest er het zijne van weten, sprong op z'n fiets en ging er achter aan. Wat er zich in het volgende half uur afspeelde, zal Jaap niet gauw vergeten.

Hij was juist de bocht om gedraaid, toen hij in de verte twee gedaanten uit de auto zag springen. Jaap gooide zijn fiets in de berm en sloop naderbij. De mannen keken spiedend om zich heen, maar ontdekten Jaap niet, die zich in een heg verscholen had. Toen openden ze de achterportieren en droegen een man, die stevig was vastgebonden, naar buiten.

Jaap hield de adem in en stond even roerloos van schrik. De man, die daar het leegstaande huis werd binnengedragen, was niemand minder dan de dokter. Hij herkende hem aan zijn leren jekker en grijze broek. Bliksemsnel schoten de gedachten door Jaap's hoofd.

Hier is iets niet pluis! De dokter is in gevaar en ik ben de enige in de buurt, die er iets aan kan doen. Maar als ik de politie ga waarschuwen, smeren die kerels hem en alleen kan ik niets beginnen. Maar wacht eens: de auto. Zou hij het durven?

Kruipend langs de heggen naderde hij de auto. Zich verbergend achter de wagen keek hij naar het leegstaande huis. Nee, ze hadden hem niet gezien. Nu kwam het er op aan. Hij moest snel werken, anders was hij er bij. Toen dook hij onder de auto. Voor alle zekerheid draaide hij voorzichtig het ventiel van de achterbanden los. Ziezo, dat was het; niet te ver open, anders zouden de banden suizen. Maar over een half uur zouden ze leeg zijn.

Jaap keek op z'n horloge. Het zou ongeveer vijf minuten geleden zijn, dat de mannen in het huis verdwenen. Als hij vlug opschoot, kreeg hij het voor elkaar. Hij kroop nu helemaal onder de auto en draaide aan een paar moeren en schroeven, trok een of andere veer los, morrelde nog wat en maakte zich snel uit de voeten. Nee, de mannen hadden hem niet ontdekt! Hij had het in een paar seconden klaargespeeld om de motor onklaar te maken. Niet voor niets had hij uren in de garage van Hein Jansen doorgebracht!

Hij sprong op z'n fiets en reed of z'n leven er van afhing naar het huis, waar hij juist de aardappelen had afgeleverd. Direct werd de politie opgebeld en geen tien minuten later werden de twee bandieten, die onder allerlei verwensingen en vloeken tevergeefs de auto op gang probeerden te krijgen, gegrepen....

De dokter werd bevrijd en toen kregen de politie en Jaap, die ook mee naar binnen mocht in het lege huis, het verhaal van de dokter te horen:

„Zoals u weet heb ik een sleutel, die op verschillende huisdeuren past. Toen ik dan ook het huis van de oude, zieke heer de Wit — u weet wel, dat grote afgelegen huis — binnenging om te kijken hoe hij het maakte, werd ik onverwachts overvallen en vastgebonden door deze twee boeven. Ik betrapte ze juist op een inbraak. Mijnheer de Wit lag geboeid in zijn bed en er was verder niemand thuis. Op mij hadden ze natuurlijk niet gerekend en ik moest uit de weg worden geruimd voor ze er vandoor gingen. Ze gooiden me in de wagen, morrelden nog wat aan de buitenkant van de auto en reden hierheen...."

„Maar, waarom hebben ze dat nummerbord verwisseld?" vroeg Jaap nieuwsgierig.

„Kijk," antwoordde de brigadier van politie, „ze schoven het over hun eigen bord heen. Zo hadden ze twee borden en wilden ze de politie op een vals spoor brengen. Ze hadden het handig bedacht, maar niet gerekend op onze autodeskundige Jaap. Als jij niet zo snel gehandeld had en zoveel van auto's af wist, waren ze gevlucht en had de dokter hier misschien nog dagen gelegen...."

Dat Jaap glunderde, kun je je begrijpen. Hij was dagenlang de held van het dorp....!

De man die daar het leegstaande huis werd binnengedragen, was niemand anders dan de dokter.

FIGUERES geeft inlichtingen over oorzaken van anti-amerikaanse betogingen tijdens NIXONS reis

Washington. — De Oud-President van Costa Rica, Jose Figueres, zal vandaag voor de ondercommissie voor Latijns Amerika van de Amerikaanse kamer van afgevaardigden, die op het ogenblik een onderzoek instelt naar de inter-amerikaanse betrekkingen van de Amerikaanse regering, verschijnen.

De vroegere president van Costa Rica had gisteren een bespreking met minister Dulles. Na het onderhoud verklaarde Figueres tegenover verslaggevers, dat hij zich voor een particulier zakenbezoek in de Verenigde Staten bevindt. Hij was naar Washington gekomen om vrienden te ontmoeten. Toen leden van de senaat en het Huis van afgevaardigden van zijn aanwezigheid in de Amerikaanse hoofdstad vernamen, verzochten zij hem te spreken.

De reglementen van de Senaat verbieden het horen van een vreemdeling door zijn commissies. Daarom zal Figueres een „officieus" onderhoud hebben met de leden van de subcommissie voor Latijns Amerika van de Senaat onder voorzitterschap van senator Wayne Morse, die evenals de Kamer van Afgevaardigden op het ogenblik een onderzoek instelt naar de redenen, die de anti-Amerikaanse betogingen tijdens de reis van vice-president Nixon naar Zuid-Amerika heeft uitgelokt. De Kamer van Afgevaardigden is niet aan dezelfde beperkingen onderworpen.

Politieke partijen in Suriname bereiden zich voor op a.s. verkiezingen

Paramaribo. — Hoe meer het tijdstip der verkiezingen in Suriname nadert, des te groter het aantal verkiezingsbijeenkomsten, dat door de verschillende politieke partijen wordt belegd. Het kan niet ontkend worden, dat, in vergelijking met voorgaande verkiezingsperioden, de strijd tot nu toe rustig verloopt, waartoe ongetwijfeld het door de NPS-VHP en PSV-leiders gepredikte consigne zich van ordeverstorende aktiviteiten te onthouden, heeft bijgedragen.

Dit neemt echter niet weg, dat, zoals in iedere verkiezingsstrijd gebruikelijk, partijen over en weer elkaar bekritiseren of zichzelf ophemelen, waarbij het sentiment nogal eens de vrije loop heeft en de feiten in uiteenlopende zin worden voorgehouden.

Van de zijde van de oppositiepartijen (NPS-VHP-combinatie) is bij monde van de NPS-leider Pengel betoogd, dat het door de Eenheidsfrontregering gevoerde financiële beleid Suriname naar de rand van de afgrond heeft gevoerd, ter staving waarvan o.m. wordt verwezen naar het nog niet gepubliceerde rapport van de Rekenkamer over 1957. Het Eenheidsfront wijst deze beschuldiging echter van de hand.

Andere punten van kritiek vormen de gestegen kosten van levensonderhoud, de niet verminderde werkloosheid en de negatieve houding der voormalige regering t.o.v. de vakbeweging en de bij tijd en wijle opgetreden arbeidsonrust.

Het Eenheidsfront verwijt daarentegen de heer Pengel, die, zoals bekend, tevens voorzitter der Surinaamse Werknemers Moederbond is, dat deze bond de arbeidsvrede in gevaar heeft gebracht door het propageren of steunen van niet verantwoorde stakingen, waardoor het bedrijfsleven wordt afgeschrikt en in zijn ontwikkeling wordt belemmerd.

Wat winstpunten betreft beroept het Eenheidsfront zich op hetgeen in het TJP-kamer tot stand is gebracht, alsmede op een aantal landsverordeningen, bevattende overeenkomsten met bedrijven tot vestiging van nieuwe of uitbreiding van bestaande industrieën.

Door de tegenstanders van het E.F. wordt hiertegen aangevoerd, dat de initiatieven daartoe grotendeels door de vorige NPS-regering zijn genomen. Als troef wordt ook nog uitgespeeld, dat de NPS en PSV de intellectuele jongeren een plaats in hun gelederen hebben ingeruimd, hetgeen ertoe zal bijdragen, dat in menig opzicht een nieuwe en progressieve koers zal worden gevolgd.

Socialisten verloren meerderheid in Zweden

Stockholm. — De Zweedse sociaal-democratische regering verloor gisteren haar werkmeerderheid, toen de uitslag van de telling van de bij de algemene verkiezingen van 1 juni uitgebrachte stemmen werd bekendgemaakt.

Samen met de communisten zullen de sociaal-democraten 116 zetels in de tweede kamer bezetten. Volgens de voorlopige uitslag hadden zij er 117.

De niet-socialisten hebben 115 zetels. Maar doordat de sociaal-democratische voorzitter van de kamer geen stemrecht heeft, zullen de socialisten en de niet-socialisten gelijkelijk vertegenwoordigd zijn. Bij staking der stemmen beslist het lot.

Chroesjtsjef wil wel te Genève confereren

Moskou. — „Hoewel de Sovjet-Unie er de voorkeur aan had gegeven, dat de bijeenkomst van atoomdeskundigen te Moskou, zou plaats vinden, verwerpt zij het voorstel van Eisenhower voor een bijeenkomst te Genève niet, aangezien deze conferentie zich zal bezig houden met zaken, die voor alle landen van belang zijn, zo heeft premier Chroesjtsjef tot een delegatie van „Engelse strijders voor de vrede", die hij gisteren ontving, gezegd.

Chroesjtsjef verklaarde verder, dat de Sovjet-Unie ondanks de weigering van de Amerikaanse en Engelse regeringen om het Russische voorbeeld te volgen en de kernproeven te staken, niet van plan is de proefnemingen te hervatten in het vertrouwen, dat de Verenigde Staten en Engeland onder de druk van de openbare mening in de wereld haar houding ten aanzien van dit probleem zullen herzien.

Chroesjtsjef weidde tijdens de ontvangst ook breed uit over de vredelievende bedoelingen van zijn regering. „De leuze van Hitler was meer kanonnen en minder boter". Ons Motto is: „meer boter minder kanonnen".

ARUBA

VAN DE TAFELTENNIS-COMPETITIE

Oranjestad. — Men schijft ons: Ook deze keer werd in de „B" afdeling fel gevochten om een plaats in de volgende ronde te bemachtigen. De tweede ronde die in de Club Estrella, te Santa Cruz, gespeeld werd, gaven de volgende winnaars:

Ulpiano Tromp, Rafael Wilson, Ruben Geerman, Salomon Manuela, Caroll Muller, Nelson Bin Chung, Ciro Heronimo, en J.C.H. Larmonie: Hierna volgde de Derde en laaste ronde voor deze Zondag, waarin de wedstrijden zeer vlot verliepen.

Thans kwamen de volgende winnaars uit de bus: Ulpiano Tromp, Caroll Muller, Ruben Geerman en J.C.H. Larmonie, deze vier mensen gaan nu 22 juni des 's middags om 2 uur in de Club Bolivariana, uitvechten wie van hun de Kampioen en Sub Kamp. zullen zijn.

Verder deelt de Wedstrijd commissie mee dat alle „A" klasse spelers verzocht worden om juni 15, 1958 (zondag op tijd, dat is 10 uur) in de Don Bosco Club te San Nicolas, aanwezig te zijn. Ook wordt hun verzocht,met rubberschoenen op te komen, daar anders de vloer van deze nieuwe club teveel te lijden heeft. Ook wordt er aan herinnerd, dat zondag 15 juni, de hele, ronde wordt afgespeeld, aanvang om 10 uur en einde ongeveer 4 uur.

De contrôle op het staken van kernproeven

Wellicht zal er nog deze maand een internationale conferentie worden gehouden over de mogelijkheden om controle uit te oefenen op het staken der kernproeven. De standpunten van Eisenhower en Khroesjtsjev zijn elkaar in deze kwestie vrij dicht genaderd. Wederzijds zijn er enkele concessies gedaan, die goede hoop bieden op althans een gesprek over het probleem. Als de ontmoeting doorgaat, zou het een eerste stap kunnen zijn op de weg naar een topconferentie. Het gesprek over de controle op de kernproeven zou de weg kunnen banden voor verdere onderhandelingen over ontwapeningskwesties.

Eisenhower schreef op 24 mei een brief aan Khroesjtsjev, waarin hij voorstelde dat binnen drie weken Amerikaanse technische deskundigen met Russische collega's zouden samenkomen, om na te gaan hoe een eventuele internationale overeenkomst betreffende het stopzetten van atoomexperimenten waterdicht gemaakt zou kunnen worden.

De experts zouden binnen dertig dagen een voorlopig verslag van hun onderhandelingen moeten opstellen en binnen zestig dagen zouden zij hun besprekingen moeten hebben beeindigd. Deze tijdslimiet werd door de Amerikaanse president gesteld om te voorkomen dat de Russen het gesprek eindeloos zouden rekken, zoals zij in andere onderhandeling zo vaak hebben gedaan. Eisenhower stelde voor de ontmoeting in Genève te doen plaats hebben. Hij hield vast aan de Westerse eis dat een stopzetten der kernproeven niet alleen gepaard zou moeten gaan met doelmatige controle, maar tevens met een staken van de kernwapenproduktie, Amerika wilde eventueel ook Engeland en Frankrijk aan het gesprek laten deelnemen, alsmede enige andere landen als bijv. Canada en Japan.

Khroesjtsjev heeft daarna op Eisenhowers brief geantwoord. De Russische premier vindt dat Moskou een geschikter plaats van samenkomst zou zijn dan Genève. Hij verlangt ook dat deskundigen uit Tsjechoslowakije, Polen en Indië voor de conferentie zullen worden uitgenodigd. Terwijl Eisenhower in zijn brief uitdrukkelijk verklaarde, dat de deskundigen uitsluitend gekozen moeten worden op grond van hun competentie om te oordelen over controlemaatregelen op kernproeven, haalt Khroesjtsjev er weer direct de politiek bij. Eisenhower denkt aan een strikt wetenschappelijke conferentie, maar de Russen hebben bijbedoelingen. Hun voorkeur voor Moskou, inplaats van het neutrale Genève, geeft alle reden om te vermoeden, dat zij met de conferentie propagandistische sucessen willen boeken. Eisenhower heeft al drie gespecialiseerde natuurkundigen — waaronder een nobelprijswinnaar — aangewezen voor de Amerikaanse delegatie. Maar Khroesjtsjev heeft vooral gehamerd op de eis dat er experts uit de satellietstaten aan de conferentie zouden deelnemen, zonder namen te noemen en kennelijk zonder zich te vragen of de betrokken satellietstaten wel natuurkundigen hebben die van het onderwerp in kwestie op de hoogte zijn.

Eisenhower schijnt nu bereid te zijn om maar op de Russische eis in te gaan om Tsjechoslowakije en Polen aan de wetenschappelijke besprekingen te laten deelnemen. Maar mocht de ontmoeting deze maand werkelijk doorgaan, en zouden de natuurkundigen een inspectiemethode kunnen vinden, dan doen er zich onmiddellijk ernstige politieke problemen voor. Om eventuele schendingen te kunnen constateren van een verbod van kernproeven zullen in Amerika, in Rusland en elders waarnemers moeten worden gestationeerd, die van speciale instrumenten zijn voorzien. Maar de Sovjet-Unie houdt nog altijd grote delen van het land gesloten voor buitenlanders, en de Amerikanen hebben indertijd op hun beurt Sovjetburgers de toegang tot bepaalde gebieden in de VS ontzegd. (Washington hoopte met deze maatregel Moskou ertoe te brengen Rusland geheel open te stellen voor vreemdelingen, waarna Amerika hetzelfde zou doen. Maar deze opzet is niet geslaagd). Men zit nu met het probleem dat er geen effectieve controle op de kernproeven kan bestaan, zolang vooral Amerika en Rusland hun landen niet openstellen voor internationale waarnemers. Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft dan ook het Kremlin het voorstel gedaan om wederzijds de reisbeperkingen op te heffen. Maar de Russen zijn daar nog niet op ingegaan.

Zo ziet men dat zelfs het ogenschijnlijk niet al te moeilijke probleem van de controle op de kernproeven nog geheel wat problemen opwerpt, en dat zelfs dit ondergeschikte aspect van de ontwapeningskwestie niet een, twee, drie opgelost zal kunnen worden.

Fusie tussen DWS en AMSTERDAM?

Amsterdam. — Het bestuur van DWS kan de fusiebesprekingen met de BVC Amsterdam voortzetten. De buitengewone algemene ledenvergadering van de club, die donderdagavond werd bijeengeroepen, heeft zich namelijk unaniem accoord verklaard met een desbetreffend voorstel, dat het bestuur alle volmachten geeft. De vergadering duurde slechts kort.

Het bestuur van de BVC „Amsterdam" heeft gisteravond contact gehad met de betaalde spelers. Hoewel deze spelers een al of niet samengaan van DWS en Amsterdam niet kunnen beïnvloeden — contractspelers hebben namelijk geen stemrecht — zijn zij toch op de hoogte gesteld van de gang van zaken. Het bleek, dat niet alle spelers de fusie zonder meer wensen te accepteren. Daarom gaan zij zich maandagavond nogmaals beraden, waarbij dan twee juridische adviseurs aanwezig zullen zijn. Er bestaat namelijk een mogelijkheid, dat de overname van de spelerscontracten door de nieuwe vereniging niet bindend verklaard kan worden. Daar staat echter tegenover, dat de KNVB het spelen voor een andere vereniging onmogelijk kan maken.

Of Boskamp zal overgaan naar de nieuwe vereniging is de vraag. Hij is benaderd door Feyenoord, hem is bovendien een nieuwe werkkring in Rotterdam in het vooruitzicht gesteld en hij is daarom op eigen verzoek op de transferlijst geplaatst. Amsterdam wenst Boskamp echter alleen te laten gaan als men voor hem een waardige opvolger vindt.

Als de fusie tussen DWS en Amsterdam een feit is, zal in het Olympisch Stadion de wedstrijd DWS-Amsterdam worden gespeeld als afscheid.

SPORTBERICHTEN

Busra. — Het Nederlandse militaire elftal heeft te Busra (Turkije) een 1-0 overwinning behaald op de Turkse militaire ploeg. Bij de rust was de stand 0-0.

—:—

Balbóa. — Pancho Gonzales heeft te Balboa weer een overwinning behaald op Lewis Hoad. 6-4, 3-6, 6-3. De stand in de serie over honderd partijen is nu 50-36 in het voordeel van Gonzales.

Sacramento. — De Amerikaanse wereldkampioen halfzwaargewicht Archie Moore heeft gisteravond in een gevecht over tien ronden voor 3.500 toeschouwers zijn landgenoot Howard King op punten verslagen. De jury was eenstemmig in haar beslissing. De titel stond niet op het spel.

GEEN VISSERSLATIJN !

Nederlander duikt gekleed te water en haalt koolvis van 112 cm aan land

Oslo. — Een Nederlander heeft op de eerste dag van zijn vakantie in Noorwegen „visgeschiedenis" gemaakt. Nadat hij zonder succes alle gebruikelijke vismethoden had geprobeerd, dook hij in zee en haalde met zijn blote handen een koolvis van 112 cm. aan land.

De 36-jarige David Snelleman, vertegenwoordiger van een Noorse scheepsbevoorrader in Rotterdam, bezocht vrienden in Stavanger aan de Westkust van Noorwegen.

Hij stond rustig te hengelen aan een baai in de buurt van de stad, toen zijn vrienden een grote koolvis zagen zwemmen in de richting van de rots waarop de heer Snelleman stond. Het dier had echter geen trek in het aas van de Nederlander en zwom weer weg. Toen enige tijd later de vis weer verscheen, dook Snelleman met kleren en al in zee om te proberen het dier te grijpen. Het lukte niet en onder grote hilariteit van zijn vrienden zocht de heer Snelleman de vaste wal weer op. Hij was nog bezig zich te verkleden toen de koolvis zich voor de derde maal liet zien.

De heer Snelleman bedacht zich geen moment, dook opnieuw te water, kreeg de vis te pakken en wierp hem op het droge. Het bleek een knaap van tien kilo te zijn. De Noorse vrienden van de heer Snelleman hebben de gebeurtenis gefilmd.

Canasta-drive P.S.V.

Willemstad. — Hieronder volgen de uitslagen van de gisteravond door de Politie Sport Vereniging georganiseerde canasta-drive:

1e prijs: heren Martie-de los Santos: 8.610 pt.

2e prijs: echtpaar Zandwijken: 6.260 pt.

3e prijs: dames Henriquez — Loewenthal: 3.750 pt.

—:—

Washington. — De V. S. hebben op het proefterrein in de Stille Oceaan bij Enitwetok de vijfde kernontploffing van de reeks van dit jaar teweeggebracht de explosie vond plaats op de Bikini-Atol.

Basketball-teams RAS (Colombia) C.L.D. (Suriname) naar Curacao

Willemstad. — Van het bestuur van de Curacaose Basketball Bond vernamen wij, dat op 20 juni a.s. het damesteam RAS uit Colombia op Curaçao wordt verwacht.

Deze Colombiaanse meisjes, die reeds verleden jaar Curaçao bezochten en destijds hun beide alhier gespeelde wedstrijden wonnen, zullen op 20 en 21 juni e.k. tegen plaatselijke ploegen uitkomen. De eerste ontmoeting zal gaan tegen een Curaçaose selectie, terwijl RAS in de tweede wedstrijd tegen de (eventueel versterkte) dameskampioene S.D.L. zal aantreden.

Verder werd er officiëel bericht ontvangen, dat de Surinaamse heren, basketball-ploeg C.L.D. die in het verleden reeds tweemaal Curaçao bezocht, op 6 augustus a.s. hier aankomt.

C.L.D. blijft 1 1/2 week op Curaçao, speelt 6 wedstrijden en vertrekt dan naar Aruba. Op haar twee vorige trips naar Curaçao (in 1954 en '55) speelde C.L.D. in totaal 17 wedstrijden op de Nederlandse Antillen, waarvan zij niet één verloor.

Het bezoek van dit sterke Surinaamse basketball-team wordt nu met veel belangstelling tegemoet gezien.

Manager van Detroit Tigers ontslagen

Detroit. — De manager van de Amerikaanse baseballclub Detroit Tigers, Jack Tighe, is van zijn functie ontheven en vervangen door Bill Norman, zo is vanmorgen te Detroit vernomen.

Gebeenten van duizenden gedeporteerden in Bohemen ontdekt

Praag. — In een niet meer in gebruik zijnde mijn nabij Litomerice in Noord-Bohemen zijn de gebeenten ontdekt van verschillende duizenden gedeporteerden. Het zijn de resten van gevangenen van het Duitse kamp Flossenburg, die omstreeks het einde van de oorlog tewerk gesteld aan de bouw van een onderaardse fabriek van V-2 raketten te Litomerice.

Reeds in april waren in de mijn beenderen ontdekt. Bij het voortgezette... een nieuw gemeenschappelijk graf aan het licht gebracht.

Kwiek Vollevball Toernooi

Willemstad. — Het door Kwiek georganiseerde volleybal-tournooi ter ere van haar 21-jarig bestaan werd gisteravond verder afgewerkt met twee wedstrijden nl. Asiento „A"-Black & White en Vios- de Soto. Bij beide wedstrijden heeft de beste serveerder makkelijk kunnen winnen. aangezien er geen ogenblik was te genieten van enige goede combinaties. Asiento won van Black & White met 15-1, 15-3. Mevr. Blange van Asiento had met haar goed serveren een groot aandeel in deze makkelijke overwinning. De Vios-meisjes namen het niet te ernstig op tegen de Soto en dit heeft hen bijna de eerste set gekost. Vios stond met 8-0 voor, doch door hun nonchalant spel wist de Soto de stand te brengen op 12-13. Dank zij het goede serveren van Swinda Mambre op het einde van de set won Vios met 15-12.

De tweede set won zij met 15-2. Hierdoor komen hedenavond uit in de semifinale Asiento „A" — Vios en Olympia — Kwiek. Kwiek had eerder gewonnen van Oasis en Olympia van Velocitas. De leiding van het tournooi is in handen van de energieke mejuffrouw Eline Bartels Daal.

ERWIN DELIMA tennist in Nederland

Willemstad. — Van een onzer lezers kregen wij een knipsel uit een Nederlands blad ter inzage, dat wij gaarne hieronder opnemen, daar ongetwijfeld de vele vrienden van Erwin Delima van de Mundo Nobobanen dit met genoegen zullen lezen.

Het knipsel luidt als volgt:

Op Hemelvaartsdag werden demonstratiepartijen verspeeld op het tennispark Leeuwenbergh, welke veel belangstelling trokken. De jongste junioren van tennisclub Leeuwenberg openden de middag met een alleraardigst partijtje. Het beantwoordde dan ook volkomen aan het doel, om te laten zien, dat men met het tennisspel jong moet en kan beginnen om iets te bereiken.

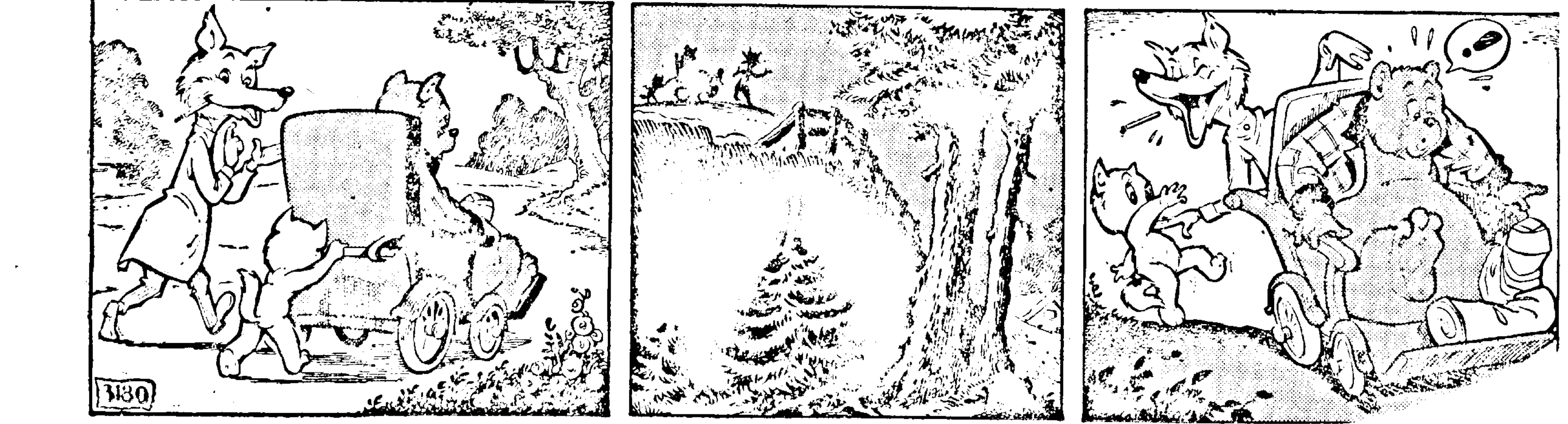
Het daarna gespeelde enkelspel tussen de tennisleraren J. Schuuring en W. Hemmes bracht de nodige spanning. Na ieder een set gewonnen te hebben liep Hemmes in de derde set uit tot 5—2 en 40.15, verloor echter toch het spel en Schuuring slaagde er zelfs in 5—5 te maken. Uiteindelijk wist Hemmes toch de overwinning te behalen met 9—7.

In het dubbelspel combineerden W. Lucas met J. Schuuring en Erwin Delima met W. Hemmes. Deze Erwin, een jongeman van 18 jaar en lid van de R.K. Excelsior, paste zich uitstekend aan en speelde een gave partij. Hemmes en hij wonnen verdiend met 6—4 en 6—3.

Het eerste team van de tennisclub Leeuwenbergh leed jl. zondag haar eerste nederlaag tegen Thor R.W., met 5—3. Desondanks werd zij toch kampioen, omdat haar naaste concurrent het ook niet verder dan een gelijkspel bracht, nl. 4—4.

Van Leeuwenbergh 2 en 3, bestaande uit junioren, behaalde eerstgenoemd een 7—1 overwinning en leed het derde een gevoelige nederlaag met 8—0.

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3180 „Mijn naam is Slagslager", zei de vreemdeling. „Hoogleraar aan de Universiteit van het Positieve Denken".

„Waar is die universiteit?" vroeg Tom Poes, al duwend. „Ik heb er nog nooit van gehoord".

„Je bent nog jong, mijn ventje", hernam de professor vriendelijk. „Er zullen wel meer zaken zijn, waar je nooit van gehoord hebt!"

„Val meneer niet steeds in de rede, jonge vriend", zei heer Ollie „dit onderwerp is te belangrijk".

„Juist", zei de hoogleraar, „dat is het! U gaat nu dus een cursus in het positieve denken volgen".

„Wat is dat?" vroeg heer Ollie bezorgd.

„Ik weet het", zei Tom Poes. „Wanneer je je vervelend voelt, moet je veel glimlachen — dan gaat het vanzelf over".

„Zo eenvoudig is het niet helemaal", zei de specialist. „Maar het zit er wel in. Men moet iedere sombere gedachte opzij zetten en er een prettige gedachte voor in de plaats stellen: Maar kijk, daar is mijn kliniek.

Ik nodig u uit, om met mij mee te gaan, dan kan ik u de geneeswijze even uiteen zetten".

Tom Poes keek wat zorgelijk naar het aangewezen gebouw.

„Dat is een moeilijke weg met deze rolstoel", meende hij. „De helling is nogal steil".

„Kijk, dat is nu een negatieve gedachte", verklaarde de geleerde. „Je denkt, dat het moeilijk is — en daarom is het moeilijk. Wanneer je daarentegen denkt: Het is gemakkelijk, dan gaat het vanzelf. Kijk!"

Zo sprekende duwde hij Tom Poes opzij om hem voor te doen hoe het positieve denken werkt.

Maar de helling was zó steil, dat het wagentje onmiddellijk begon te rijden toen het losgelaten werd.